MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20 | MR/Tech/WPP-323/NE/2018

Kalyan Lantern

APRIL-MAY 2020

Vol. 06 | Issue 01 | MUMBAI | 40 Pages | Price: ₹10/-

RELATING FAITH AND CULTURE: CHRISTIAN ART FORMS OF KERALA

പിതാവിന്റെ സന്ദേശം

യേശുവിൽ സ്നേഹമുള്ളവരെ,

എല്ലാവരും *Covid-19 Lockdown* ന്റെ കാലത്തിലൂടെ കടന്നു പോവുകയാണല്ലോ. കല്യാൺ രൂപതയുടെ മാഗസിൻ ആയ "KALYAN LANTERN" ഈ സാഹചര്യത്തിൽ *print form* ആയി *publish* ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല. ഈ മാസം മുതൽ *Magazine 'PDF'* ആയും *'Digital Version'* (*Website:* www.thekalyanlantern.com) ആയും *share* ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു.

'Kalyan Lantern Editorial Team' ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കപ്പെടുകയും, അവ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ മാസം മുതൽ *share* ചെയ്യുന്ന *'Kalyan Lantern Digital Version'* എല്ലാവരും വായിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക.

Kalyan Lantern Editorial Team നേയും ഈ മാഗസിനു വേണ്ടി സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

ദൈവം നിങ്ങളെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ
കല്യാൺ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

KALYAN LANTERN
DIOCESE OF KALYAN

YOUR WORD IS A LAMP TO MY FEET & A LIGHT TO MY PATH

APRIL-MAY 2020
Vol. 06 | Issue 01

PATRON
Bishop Mar Thomas Elavanal

CHAIRMAN
Msgr. Emmanuel Kadankavil

CHIEF EDITOR
Fr. Biju Mannamcheril

ASSOCIATE EDITOR
Fr. Shaiju Augustine Kattayath

EDITORIAL BOARD
Dr. C.P. Johnson
Mr. George Chirayath
Mr. A.F. Thomas
Mr. Jimmy Antony
Mr. Antony Cyriac
Ms. Jerin Jacob
Mrs. Elizabeth Dimal

MARKETING MANAGERS
Fr. Sebastian Mudakkalil
Mr. Roy Philip

CIRCULATION MANAGER
Fr. Royas Kalaparambil

CONSULTORS
Dr. Rosily Thomas
Mr. Roy Kottaram
Mr. Babu Mathew
Mr. Joseph John

OFFICE SECRETARY
Mr. Joseph Chiramal

DESIGN & LAYOUT
Mr. Josemon Vazhayil

Diocese of Kalyan, Plot No. B/38,
P.B. No. 8434, IIT P.O., Powai,
Mumbai, Maharashtra, India 400076.
Tel. (+91) (022) 2578 5515, 2578 2385
E-mail: kalyanlantern@gmail.com
Website: www.kalyandiocese.com
Matrimonial: www.godsownchoice.com

MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20

ആദ്യ ശില്പി

"ദൈവമായ കർത്താവ് ഭൂമിയിലെ പൂഴികൊണ്ട് മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും, ജീവന്റെ ശ്വാസം അവന്റെ നാസാരന്ധ്രങ്ങളിലേക്ക് നിശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു". (ഉൽപത്തി 1:7)

മനുഷ്യനെ മണ്ണുകൊണ്ട് മെനഞ്ഞ ആദ്യശില്പി ദൈവം തന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും മെനഞ്ഞെടുത്തു ജീവൻ കൊടുത്ത ആദ്യ ശില്പി. ഓരോ ശില്പങ്ങളും രൂപപ്പെടുന്നത് ശില്പിയുടെ മനസ്സിലെ സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാകുമ്പോഴാണ്. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മൂർത്തിഭാവമാണ് ഓരോ മനുഷ്യനും. എന്നാൽ ഈ ദൈവസ്നേഹം വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും പകർന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും വായ്മൊഴിയിലൂടെയും, കഥകളിലൂടെയും, കലകളിലൂടെയും, സംഗീതങ്ങളിലൂടെയുമാണെന്ന് ചരിത്രതാളുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പില്ക്കാലങ്ങളിലാണ് അവ ലിഖിതരൂപത്തിലായത്. ഈ ലക്കത്തിലൂടെ "<u>**വിശ്വാസവും സംസ്കാരവും; കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ കലാരൂപങ്ങളിലൂടെ**</u>" എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

മൺമറഞ്ഞു പൊയ്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധങ്ങളായ കലാ-സാഹിത്യ-സംഗീത മേഖലകളിൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ പൈതൃകസംസ്കാര ചിന്തകൾ അടങ്ങിയിരുന്നുവെന്നും തലമുറകളായി അവ കൈമാറി പോയിരുന്നുവെന്നും ചിലത് ഇന്നും നമ്മുടെ സംസ്കാരങ്ങളിൽ ദൃശ്യമാണെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

കാലവും ലോകവും വളർച്ചയുടെ പടികൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ ഈ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് പുതിയൊരു മുഖമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ഇന്നും ഈ സംസ്കാരം തുടരുന്നതായും നാം കാണുന്നു.

കോവിഡ് - 19 എന്ന ഭീതിയിലൂടെ നിഴലിൽ ജീവിക്കുമ്പോഴും പ്രത്യാശയുടെ പ്രകാശമായ മിശിഹായെ ധ്യാനിച്ച് പ്രതീക്ഷയുടെ നാളുകളെ പ്രാർത്ഥനാരവങ്ങളോടെ കാത്തിരിക്കാം.

'പെറ്റമ്മ നിന്നെ മറന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കുകയില്ല. ഇതാ നിന്നെ ഞാൻ എന്റെ ഉള്ളം കയ്യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു' (ഏശയ്യാ. 49:15-16)

കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ കലാരൂപങ്ങൾ

പരമ്പരാഗതമായ കേരള ക്രിസ്തീയ കലയുടെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ, ക്രൈസ്തവവീകതയുടെ അന്തസത്തയേയും, കേരള സംസ്കാരത്തിന്റെ തനിമയേയും, ആകർഷണീയമായ രീതിയിൽ ഊട്ടി ഉറപ്പിച്ച്, പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തേയും കേരള തനിമയേയും കോർത്തിണക്കി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാർഗ്ഗംകളി

രാജ്യരക്ഷാർത്ഥം ആയുധം ധരിച്ച പ്രാചീന ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിനോദാർത്ഥം വിരചിച്ചതായിരിക്കണം മാർഗ്ഗംകളി. കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു മതാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ യാക്കോബുമെത്രാൻ 1523 -ൽ പോർത്തുഗീസുരാജാവിനയച്ച ഒരു കത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ, അന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഇരുപത്തയ്യായിരം ഭടൻമാരുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രാചീന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയുധയോധനവിദ്യ അഭ്യസിച്ചിരുന്നുവെന്ന പ്രസ്താവം ഒട്ടും തന്നെ അടിസ്ഥാന രഹിതമല്ല. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ മാർഗ്ഗംകളിക്കു തിരഞ്ഞെടുത്ത വിഷയം ക്രൈസ്തവ ശിഷ്യനായ മാർത്തോമ്മായുടെ കേരളപ്രവേശവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപരിവർത്തന സംരംഭങ്ങളുമായിരുന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ - പ്രത്യേകിച്ചു ക്നാനായ സുറിയാനിക്കാരുടെ വിവാഹ മഹോത്സവങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗംകളി ഒരുകാലത്ത് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ചടങ്ങായിരുന്നു.

പ്രാചീന ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ മാർഗ്ഗംകളിക്കാരും ഒരു മുണ്ട് ഉടുക്കുകയും

മറ്റൊന്നു തലയിൽ കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തു മാതാവായ മറിയത്തിന്റെ ഛായയുള്ള ഓരോ ഉത്തരീയം (വെന്തിങ്ങ) നടൻമാർ കഴുത്തിലും ധരിക്കുന്നു. വാളും പരിചയും വിളക്കിനുചുറ്റും വച്ചുകൊണ്ടു കർണ്ണാനന്ദകരമായ സ്വരത്തിൽ താളമേളങ്ങളോടും അതിനെച്ചൊല്ലിയുള്ള ചുവടുവയ്പോടും കൂടി കളി ആരംഭിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗംകളി ആദ്യം പുരുഷന്മാരുടെ വിനോദമായിരുന്നു. കളിക്കാർ വാളും പരിചയും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. കളി ആരംഭിച്ചു കുറേക്കഴിയുമ്പോൾ അഭിനയക്കാർ വാളും പരിചയും കൈയിലെടുത്തു കാണിക്കുന്ന ആയുധവിദ്യകൾ ഏറ്റവും ഹൃദയാവർജ്ജകങ്ങളാകുന്നു. 1589-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഇന്ത്യാ വിവരങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ലത്തീൻ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾ കയ്യും ചുവടുമെടുത്തു ആടിക്കളിച്ചു വരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ മാർഗ്ഗം കളിയെ പറ്റിയാണെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മാർഗ്ഗംകളിക്ക് ഒരു 350 കൊല്ലത്തെ പഴക്കം നിശ്ചയമായും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ചവിട്ടുനാടകം

ചവിട്ടിനും നൃത്തഗീതങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യമുള്ള നാടകം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരു സമന്വയശ്രമത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമായി ഉദ്ഭൂതമായതാണ് ചവിട്ടുനാടകം. പാശ്ചാത്യമായ കഥകളും അവതരണരീതിയിൽ അന്യദേശസ്വാധീനവും ചവിട്ടുനാടകത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രകടമാണെന്നു മാത്രം. എന്നാൽ നമ്മുടെ കളരി സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചുള്ള ചുവടുവയ്പുകളും

മെയ്വഴക്ക പ്രദർശനങ്ങളും അതിലേയ്ക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യാഗമനത്തോടെ അവരുടെ നാടകസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ തിരനോട്ടവും ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായി. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ Passion, Play, Pagent എന്നിവയുടെയെല്ലാം ദേശീയമായ അനുവർത്തനം കേരളത്തിലെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ചിലയിടത്ത് നിലവിലിരിക്കുന്ന ചവിട്ടുനാടകത്തിൽ ഇന്നും കാണാം.

പാശ്ചാത്യമായ ഇതിവൃത്തങ്ങളും വേഷഭൂഷയുടെ അംശങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും അതിലെ ചവിട്ടും അഭ്യാസപ്രകടനങ്ങളും രംഗമര്യാദകളും 14, 15 ശതകങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന കളരിപ്പയറ്റ് സമ്പ്രദായത്തിന്റെയും ചില നാടോടിദൃശ്യവിനോദങ്ങളുടെയും ചുവട് ഉൾക്കൊണ്ട് സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

പുത്തൻപാന

പുത്തൻപാന അഥവാ രക്ഷാകര കീർത്തനം എന്നാണ് അർണോസ് പാതിരി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഈ വിശ്രുത ഗ്രന്ഥത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന പേര്. 14 പാദങ്ങളിലായി നിവർന്നു വരുന്ന ഈ

ഭക്തിശ്ലോകങ്ങൾ, ബൈബിൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന രക്ഷയുടെ കഥ പറയുന്നു.

1-ാം പാദം - ദൈവം മനുഷ്യ സൃഷ്ടി - പതനം (2) മനുഷ്യന്റെ മന:സ്താപം - ക്രിസ്തു രക്ഷാ വാഗ്ദാനം (3) അതിന് അനുയോജ്യമായി ജന്മപാപമില്ലാതുള്ള മറിയത്തിന്റെ പുണ്യഗർഭധാരണം (4) സംശയിക്കുന്ന ഔസേപ്പിതാവിന് മാലാഖ നൽകുന്ന ധൈര്യം (5) യേശുവിന്റെ ജനനം, ബാല്യകാലം (6) പരസ്യജീവിതം വാക്കും പ്രവർത്തിയും (7) സുവിശേഷഭാഗ്യങ്ങൾ (8) അത്ഭുതങ്ങൾ, മറുരൂപപ്പെടൽ (9) ലാസറിനെ ഉയർപ്പിക്കുന്നു, തിരുമരണം വരിക്കാൻ തന്റെ അമ്മയോട് യാത്ര ചൊല്ലി പോകുന്നു (10) ഒടുവിലത്തെ അത്താഴം, പീഡാനുഭവ രാവ് (11) വിസ്താരവും വിധിയും,

തിരുമരണവും (12) ദൈവമാതാവിന്റെ വ്യാകുല പ്രലാപം (13) യേശുവിന്റെ പുന:രുത്ഥാനവും അനന്തര പ്രത്യക്ഷപ്പെടലുകളും (14) സഭയുടെ ആവിർഭാവവും വളർച്ചയും.

പണ്ട് ക്രിസ്തീയ ഭവനങ്ങളിൽ കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം ആലപിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പുത്തൻപാന അടികൾ ഇപ്പോൾ നോമ്പുകാലത്തെ മാത്രം ഉപയോഗമായി ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

അണ്ണാവിപ്പാട്ടുകൾ

ദ്രാവിഡ പഴമയുടേയും മധ്യകാല ക്രൈസ്തവ യുറോപ്പിന്റേയും സംസ്കാരത്തെ സംയോജിപ്പിക്കുന്ന ഭക്തിരസപ്രധാനമായ സാഹിത്യ സംഗീത അനുഷ്ഠാനമാണ് അണ്ണാവിപ്പാട്ടുകൾ. ചുരുക്കത്തിൽ ക്രിസ്തീയ നാടോടി പാട്ടുകളാണ് അണ്ണാവിപ്പാട്ടുകൾ.

ഇവയുടെ രചനാ കാലാരംഭം 16-ാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽക്കാണ്. പുത്തൻപാന ഒഴിച്ച് മറ്റ് സാഹിത്യ കൃതികൾ രചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കേരളത്തിൽ അന്നു പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ചെന്തമിഴിലാണ്. ആദ്യകാല കൃതികൾ വട്ടെഴുത്ത് അക്ഷരത്തിൽ താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ നിന്ന് തമിഴിലേയ്ക്കും മലയാളത്തിലേയ്ക്കും പകർത്തപ്പെട്ടവയാണ് ഇപ്പോഴുള്ള കൃതികൾ.

പിച്ചപ്പാട്ട്

ആലപ്പുഴ അഞ്ഞൂറ്റി സമുദായത്തിൽ കണ്ടു വരുന്ന അനുഷ്ഠാനകലയായ അണ്ണാവിപ്പാട്ടു കൂട്ടങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പിച്ചപ്പാട്ട് പാടുന്ന കുട്ടങ്ങളേയും കാണാം. പിച്ച എന്ന വാക്കിന് വ്യാപകമായ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലമാണുളളത്.

പിച്ചപ്പാട്ട്, ഭിക്ഷുക്കളുടെ പാട്ടാണ്. ബുദ്ധ സമൂഹവും ജൈനഭിക്ഷുസമൂഹവും ഭിക്ഷു പാട്ടു പാടിനടന്ന് ഉപജീവനം നേടിയിരുന്നു. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയപ്പോൾ അവരുടെ പിൻമുറക്കാർ ബുദ്ധജൈനമതവിശ്വാസവിഷയങ്ങൾ മാറ്റി പകരം ക്രിസ്തീയ വേദ വിഷയങ്ങൾ ആസ്പദമാക്കി. കഴിഞ്ഞ 700 വർഷങ്ങളായി നോമ്പുകാലത്ത് കൂട്ടം ചേർന്ന് ക്രിസ്തീയ ഭവനങ്ങൾ തോറും പാടുന്ന പിച്ചപ്പാട്ട് ഇന്നും ആലപ്പുഴ തീരപ്രദേശത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പിച്ചപ്പാട്ടു പാടി നടന്നു ഭവനങ്ങളെ നോമ്പുകാലത്തിന്റെ അരൂപിയിൽ വിലയിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തീരദേശത്ത് ബുദ്ധസമൂഹത്തിന്റെ കയറിതാമസം ഉണ്ടായ കാലം മുതലുളള തീരദേശജനതയുടെ ബുദ്ധസാഹിത്യഗാനങ്ങളാണ് പിച്ചപ്പാട്ടുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്.

പിച്ച, ധർമ്മം എന്നൊക്കെയുളള വാക്കുകൾ ഭിക്ഷു അഥവാ സന്യാസിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്, പ്രത്യേകിച്ചു ബുദ്ധ സന്യാസികൾ. ധർമം എന്ന വാക്കിന് ഭോഗം എന്ന അർത്ഥ സങ്കൽപ്പമുണ്ട്. അഷ്ടാംഗ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ച് മോക്ഷപ്രാപ്തി നേടുവാൻ ഊരും തുറയും ചുറ്റി ജനങ്ങളെ ആത്മീയ പ്രബുദ്ധരാക്കുന്ന സന്യാസിമാർക്ക് അവരുടെ ജീവിതച്ചെലവിനുളള ഭോഗം നൽകുന്നത് തങ്ങളുടെ ധർമ്മമായി വിശ്വാസികൾ കരുതിയിരുന്നു. ഇതിനാണ് ധർമം അഥവാ പിച്ച എന്നു പറയുന്നത്.

അമ്മാനപ്പാട്ട്

അമ്മാനൈ എന്ന വാക്കിന്, അമ്മന ഗ്രന്ഥത്തിലെ തമിഴ് പദങ്ങൾക്ക് മലയാള അർത്ഥം വിവരിക്കുന്ന അകാരാദിയിൽ "ഒരു കവി" എന്നു കൂടി അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. തമിഴിൽ കവി എന്നു പറഞ്ഞാൽ പാട്ട് എന്നാണർത്ഥം. അണ്ണാവി പാട്ടുകൾ പോലെ അമ്മാനവും പാട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. അണ്ണാവി പാട്ടുകളുടെ സംഗീത സാഹിത്യങ്ങൾ പഠിക്കുമ്പോൾ തമിഴ് ഛന്ദോ നിയമപ്രകാരമുളള വെൺപ, വഞ്ചിപ്പ, കലിയപ്പ, ആസ്യരിയപ്പ എന്നിങ്ങനെ നാലുവിധ പാവുകളും കവി, തുറൈ, ഇശൈ, വിരുത്തം എന്നീ നാലുവിധ പാട്ടുരൂപങ്ങളും അവയ്ക്ക് ഓരോന്നിനും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നാലു ശീലുകളും ഉളളതായി മനസിലാക്കാം. ഈ നാലുശീലുകളിലും അവയ്ക്ക് അനുപേക്ഷണീയമായ വ്യത്യസ്ത രാഗങ്ങളിലും അമ്മാനൈ പാട്ടുകൾ പാടാം. എങ്കിലും ശോകാത്മകമായി ഉയർന്നതാണ് കരളലിയിക്കുന്ന "തെമ്മാങ്ക്" രാഗത്തിലാണ് അമ്മാനം ഏറെയും പേർ വായിക്കുന്നത്.

തമിഴ് ചുവയുളള അമ്മാനൈ പാട്ടുകൾ പൊതുവെ തെക്കൻ കേരളത്തിലെ ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലാണ് പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നത്. ചിന്ത്, കുമ്മി, കോലാട്ടം തുടങ്ങിയ തമിഴ് നാടോടി സംഗീത ശാഖയിലെ ഒരിനമാണ് "അമ്മാനൈ".

ദേവാസ്തവിളി

നോമ്പുകാല രാത്രികളിൽ വിശ്വാസികളുടെ ചെറുസംഘങ്ങൾ കൈയിൽ മണിയും മരക്കുരിശും വേദവചനങ്ങളുമായി ഊരും തുറയും ചുറ്റി, വിവിധ നാട്ടു പറമ്പുകളിലും പ്രദേശങ്ങളിലും കുരിശുനാട്ടി, മുട്ടിൽ നിന്ന്, കുരിശുജപം നമസ്കരിച്ച്, മണി കിലുക്കി

എഴുന്നേൽക്കുന്നു. ഒപ്പം വീട്ടുകാർ മണികേട്ട് ഉറക്കമുണർന്ന് വീടുകളിൽ തിരുസ്വരൂപങ്ങളുടെ നടയിൽ വിളക്ക് തെളിച്ച് ദേവസ്തസംഘത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാവിളികളോട് മനസാ യോജിച്ച് മൗനനമസ്ക്കാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ആദ്യനൂറ്റാണ്ട് മുതൽ നെയ്തൽ തീരഗ്രാമങ്ങളിൽ അധിവസി ക്കുകയും വില്ലാർവട്ടം രാജ്യം കൊച്ചിയിൽ ലയിച്ചപ്പോൾ പോർട്ടുഗീസ് സ്വാധീന മേഖലകളായ ചില കടലോര ഗ്രാമങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുകയും പിന്നീട് ലത്തീൻ ആരാധനാക്രമം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത സെ. തോമസ് ക്രിസ്ത്യൻസിന്റെ

ഇടയിലും, മദ്ധ്യകാലഘട്ടത്തിന്റെ ഫ്രാൻസിസ്ക്കൻ, ജസ്വീട്ട് മിഷനറി വേലകളാൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മുതൽ കോട്ടാർ വരെയുള്ള സമുദ്രതീരപ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിലുമാണ് ഈ പ്രാചീന ആത്മീയ അനുഷ്ഠാന കലയായ ദേവാസ്തവിളി പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഏറെക്കുറെ ജീർണ്ണതയെ നേരിടുകയാണ് ഈ പൗരാണിക ആത്മീയ അനുഷ്ഠാനം.

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർത്ഥത്തിൽ ആവിർഭവിച്ച ദേവാസ്തവിളി എന്ന ക്രിസ്തീയ ആത്മീയ അനുഷ്ഠാനകർമ്മം ആണ്ടുതോറും കരിക്കുറി പെരുന്നാൾ ബുധനാഴ്ച വലിയ നോമ്പ് ആരംഭിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ആരംഭിക്കുന്നു. കുരിശും മണിയും വേദവചനപ്രാർത്ഥനാവിളികളുമായി ഊരുചുറ്റി മുസ്ലിം ബാങ്കുവിളിയേക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ ഭക്തി ആരവത്തോടെ നടത്തുന്ന ഗദ്യവും പദ്യവും സമ്മേളിച്ച ഈ ഗദ്യഗീതപ്രഘോഷണം, അതാത് തുറകളിലെ മുഖ്യദേവാലയനടയിൽ ദു:ഖവെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി നടത്തുന്ന അവസാന വിളിയോടെ സമാപിക്കുന്നു. ദേവാസ്ത വിളിരൂപം ചിട്ട ചെയ്തു പഠിച്ച ശിഷ്യഗണവും ആശാനും വ്രതമെടുത്തു നോമ്പു നോറ്റ് ആത്മശുദ്ധി വരുത്തി ഒരുക്കത്തോടെയാണ് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈ അനുഷ്ഠാനക്രിയ ചെയ്തിരുന്നത്.

പരിചമുട്ടുകളി

അയോധന കേരളത്തിന്റെ യുദ്ധാനുകരണ വിനോദകളി. വാളും പരിചയും മുട്ടിച്ച് മുറകൾ എടുത്ത് പാടി ചവുട്ടി കളിക്കുന്ന കളിക്കൂട്ടങ്ങൾ എല്ലാ സമുദായത്തിലും ഉണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും വിവിധ ആഘോഷവേളകളിൽ പരിചമുട്ടുകളി അരങ്ങേറാറുണ്ട്. കളിയോഗങ്ങൾക്ക് മരത്തിലോ, ലോഹത്തിലോ പണിത വാളും പരിചയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. വാളിനു പകരം മരക്കോൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന കളിയും ഇതിനോട് ചേർന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

പരിചമുട്ടുകളിയും വാളാട്ടപരിചവീശുകളിയും

15-17 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ കേരള സമൂഹത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായിരുന്നു കളരിപ്പയറ്റ്. ചടുലമായ ചലനങ്ങളും കടുത്ത മെയ്വഴക്കങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുന്ന കളരിപ്പയറ്റുപോലെ തന്നെയാണ് വാളും പരിചയും ഉപയോഗിച്ച് നൃത്തകലാഭംഗിയോടെ ചുവടുവയ്ക്കുന്ന പരിചമുട്ടുകളിയിലേയും പരിചവീശുകളിയിലേയും കരചരണങ്ങളുടെ പ്രകടനകല. വാളും പരിചയും ഉപയോഗിച്ചുള്ള യുദ്ധാനുസ്മരണ നൃത്തകലാപ്രകടനമാണ് പരിചമുട്ടുകളിയും പരിചവീശുകളിയും. രാജ്യം വിവിധ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും അവ കരപ്രമാണിമാരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത മദ്ധ്യകാല കേരളജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായാണ് കളരി അഭ്യാസങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നത്.

കേരളത്തിലെ എല്ലാ സമൂദായങ്ങളിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒരേയൊരു ആയോധന കലയാണ് പരിചകളി. ഉടുത്തുകെട്ടിലും ചുവടുവെയ്പിലും പ്രകടമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പുലർത്തുന്ന മൂന്നു പാരമ്പര്യങ്ങൾ ദൃശ്യമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരസ്യമായി ആയുധങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നതും ആത്മരക്ഷാർത്ഥം ആയുധങ്ങൾ കൂടെ കൊണ്ടു നടക്കുന്നതും ക്രിസ്തീയ അരൂപിക്ക് ചേരാത്തതായി കണ്ട്, ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്,

പ്രത്യേക കാനോനകൾ വഴി വിലക്കുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പഠിച്ചു വെച്ച ചുവടുകളും അടവുകളും പരിശീലനങ്ങളും മറന്നുപോകാതിരിക്കാൻ അവയ്ക്ക് കലയുടെ രൂപം നൽകി പഠിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചതാണ് ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ആയോധനാ കലാപാരമ്പര്യം എന്ന് പൊതുവെ ഒരു പഠനം ഉണ്ട്.

വാളാട്ടപരിചകളി

കൊച്ചി-ആലപ്പുഴ തീരദേശങ്ങളിൽ സൗദി, മാനാശ്ശേരി, മുണ്ടംവേലി, കണ്ടക്കടവ്, ചെല്ലാനം, പള്ളിത്തോട് തുടങ്ങിയ കടലോരക്കരകളിൽ കാണുന്ന പരിചകളി ചുവടുകളിലും അരങ്ങുകളിലും തെക്കൻ ചുവടുകളേക്കാൾ പിരിമുറുക്കം കൂടുതൽ ഉള്ളതാണ്. പരിചമുട്ടുകളി എന്നതിനുപകരം വാളാട്ടപരിചകളി എന്നാണ് ഈ പ്രത്യേകകളി അറിയപ്പെടുന്നത്. തറ്റുടുത്ത്, താറുവാച്ചിക്കുത്തി ഗീവർഗ്ഗീസിന്റേയും തോമാശ്ലീഹായുടേയും പ്രമുഖപള്ളികളുടേയും കഥഗാനങ്ങൾ പാടുന്ന കിഴക്കൻ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്ന പരിചമുട്ടുകളിക്കുപകരം പോർട്ടുഗീസ് പട്ടാളവേഷം ധരിച്ച് വാളും പരിചയും തമ്മിൽ മുട്ടിക്കാതെ വീശി ചുവട് വയ്ക്കുന്ന കളികളാണ് വാളാട്ടുപരിചവീശുകളി. മദ്ധ്യകാല യൂറോപ്യൻ നാടകസങ്കേതങ്ങളോട് സാധാർമ്മ്യം പുലർത്തുകയും മദ്ധ്യകാല കേരളത്തിന്റെ അയോധനപാരമ്പര്യം ഉൾകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന അനുഷ്ഠാന നൃത്തകലാരൂപമാണ് വാളാട്ടപരിചവീശുകളി.

ഉത്സവങ്ങൾ, പള്ളിപെരുന്നാളുകൾ, ആഘോഷങ്ങൾ എന്നിവയുടെ അവസരങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം അനുഷ്ഠാന കലകൾ അരങ്ങ് തേടുന്നത്. പെരുന്നാളിനു ഇത്തരം കളികൾ പ്രത്യേക നിറച്ചാർത്തുനൽകി വൈകാരിക അനുഭവങ്ങൾക്കു തീവ്രത നൽകുന്നു. ലാറ്റിൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ നേർച്ച എടുക്കുന്നതിന് പരിചവീശുകളി ഉപയോഗിക്കുന്നു.
നൃത്താരംഭത്തിനു മുമ്പ് അവർ കുരിശ് വരച്ച് കത്തൃപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു. അനന്തരം മാർത്തോമ കീർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നൃത്തഗീതങ്ങളും മിശിഹാചരിത്രവും വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതചരിത്രവുമൊക്കെ നൃത്തത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കൊച്ചി, ഫോർട്ടുകൊച്ചി, സൗദി, മാനാശ്ശേരി, മുണ്ടംവേലി, പള്ളിത്തോട്, പുന്നപ്ര എന്നിവിടങ്ങളിലെ ചില പരിചമുട്ടുകളി സംഘങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പഴയ ഷോർട്ട്പാന്റ്സും കോട്ടും ഓവർകോട്ടും തൊപ്പിയും വേഷവിധാനങ്ങളായി ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

കപ്പലോട്ടക്കാലത്തെ പട്ടാളക്കാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഈ പാശ്ചാത്യ വേഷമാണ് തിരുക്കൊച്ചി തീരദേശ പരിചവീശുകളിയുടെ ചരിത്രപരമായ തനിമ.

പ്രാദേശികമൊ വിദേശിയമൊ ആയ പട്ടാളവേഷം ധരിച്ച ഒരു വിഭാഗം കളിക്കാർ വാളും പരിചയുമേന്തി അടവും തടവും മുറകളും ചവിട്ടും ചിട്ടപ്പെടുത്തി അഭ്യാസക്കളി കളിക്കുന്ന ഒരു വിനോദമാണ് പരിചവീശുകളി. അങ്ങനെ പള്ളിത്തിരുനാളുകൾക്ക് മോടികൂട്ടുന്ന മുഖ്യഇനമായി ഇന്നും വാളാട്ടപരിചവീശുകളി ആത്മീയ ആഡംബരത്തിന്റെ അരങ്ങായി നിലകൊള്ളുന്നു.

'ശ്ലാമാ' കരോൾ

കഴിഞ്ഞ നാലുനൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രൈസ്തവ ഹൃദയങ്ങളിൽ അനുതാപത്തിന്റെ അനുരണനങ്ങൾ ഉയർത്തിയ അണ്ണാവിപ്പാട്ടുകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി തിരവുയർപ്പിന്റെ സന്ദേശം പകർത്തി ഊരും തുറയും ചുറ്റാൻ ശ്ലാമാ പാട്ടുസംഘങ്ങൾ അരങ്ങൊരുങ്ങിയിരുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ വർണ്ണപ്പകിട്ടാർന്ന വേഷങ്ങളോടെയും ചമയങ്ങളോടെയും ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് തിരുവുയിർപ്പിന്റെ സന്തോഷം പകരുന്ന സംഘഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നു. ആധികൾ ഏറ്റവർക്ക് ആത്മശക്തി നൽകുന്ന ശ്ലാമാ പാട്ടുകൾ പള്ളികൾക്കുവെളിയിൽ വസതികളിൽ ഉയിർപ്പിന്റെ ആത്മീയത ആഘോഷിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആചാര അനുഷ്ഠാന കലാരൂപവും ആകുകയാണ്.

സമാധാനം എന്നാണ് ശ്ലാമാ എന്ന പദത്തിനർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃഭാഷയായ അറമായ്ക്കിൽ 'അലയ്ക്കോൽശ്ലാമാ' - നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഏഴുതവണയും ക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ പുതിയ സമൂഹക്രമത്തിനുവേണ്ടി

കുരിശെടുക്കുന്നവർക്കെല്ലാം മുറിവുകൾ വകവയ്ക്കാതെ തങ്ങളുടെ ദൗത്യം പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ ശക്തി പകരുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാന ആശംസകളാണ് ശ്ലാമാ പാട്ടുകളുടെ സന്ദേശം.
മൺമറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീരദേശ ക്രൈസ്തവ അനുഷ്ഠാന കലാരൂപങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി കഴിഞ്ഞ രണ്ട് പതിറ്റാണ്ടുകളായി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്ന ആലപ്പുഴ കലവൂർ കൃപാസനം പൗരാണിക രംഗകലാപീഠമാണ് ഈ പുതിയ ഭക്താനുഷ്ഠാനകലാരൂപത്തിന്റെ മുറകളും ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

കടൽവഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ

കടൽവള്ളപ്പാട്ടിന് താളഗതിയാണുള്ളത്. മാത്ര കുറഞ്ഞാലും കൂടിയാലും താളം ദീക്ഷിച്ചാണ് പാട്ടുപാടുന്നത്. തണ്ടുവലിക്കുന്ന താളഗതിയെയാണ് പാട്ട് അനുകരിക്കുന്നത്. ഒന്നിൽ പതിനാറും രണ്ടിൽ പതിമൂന്നും മാത്രകൾ ഒന്നിച്ചു സാധാരണമായി ദ്രുതകാലത്തിലും ചെമ്പടതാളത്തിലും പാടി പതിവുള്ള നതോന്നത യോജിക്കുന്നത് ചുണ്ടൻവള്ളത്തിനും ഓടിവള്ളത്തിനുമാണ്.

കായൽ, പുഴ വഞ്ചിപ്പാട്ടു പൊതുവെ നതോന്നതവൃത്തത്തിൽ ആലപിക്കുമ്പോൾ ഇതേവൃത്തത്തിൽ കുറച്ചു കടൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ മാത്രമേ ഇന്നേവരെ കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കായൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായ താളവട്ടങ്ങളും ആമ്പാ വിളിയുമാണ് കടൽവഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾക്കുള്ളത്.

തണ്ടുവലിയുടെ വലിച്ചിൽ മാറ്റി, അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ആയാസം കുറക്കുന്നതിനാണ് തൊഴിലിന്റെ താളത്തിൽ തനവട്ടങ്ങൾ ആലപിച്ച് ആസ്വദിച്ച് അദ്ധ്വാനഭാരം കുറയുന്നത്. അല്ല മറയുന്നത്. വ്യക്തിപരം എന്നതിലുപരി കടൽവള്ളപ്പാട്ടുകൾ എല്ലാം സമൂഹസംഘഗാനങ്ങൾ ആണ്. നേതാവ് പാടിവിട്ട ഈരടികൾ കൂട്ടം ഏറ്റു പാടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ആ പാട്ടിന്റെ താനവട്ടം ഒപ്പിച്ച് ആമ്പയിടുന്നു. കൂട്ട ആർപ്പുവിളിയും കടൽവഞ്ചിപ്പാട്ടുകളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്.

Fr. Dr. V.P. Joseph Valiyaveettil
Founder-Director, Kreupasanam
Kreupasanam Pauranika Ranga Kalapeedam, Alappuzha is a cultural academy and training centre of folk and ancient Christian art forms of Kerala.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE
AT **www.thekalyanlantern.com**

The Link between Arts, Religious Faith and Community Cultures: A Sociological Perspective

> All religions, arts and sciences are branches of the same tree. All these aspirations are directed toward ennobling man's life, lifting it from the sphere of mere physical existence and leading the individual towards freedom.
>
> **- Albert Einstein**

Religion and Art have from the very beginning occupied a major place in human experience. They are, indeed, two of the most important evidences of culture, and till date no civilization has failed to develop art forms along with their respective religious rites or beliefs. Religion consists of the rituals, ceremonies, beliefs, and actions that people engage in when

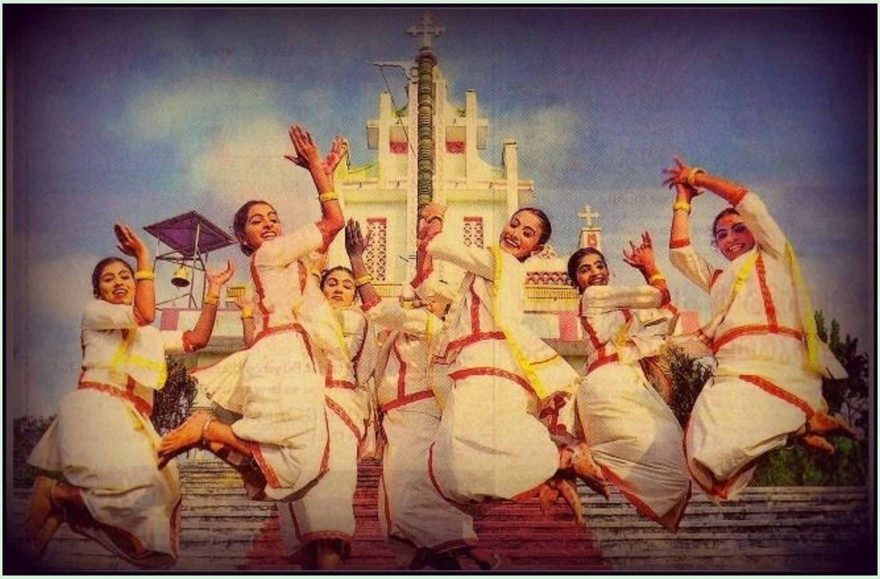

they try to interpret human experience and the world in accordance with forming a relationship to transcend over to an immanent divine presence or being. Art is the collective of images or processes that painters, musicians, dancers, poets, film makers, and others who work within a tradition of skill, and according to aesthetic principles, create for the purpose of interpreting human experiences. In this regard, religious art or sacred art is artistic imagery which uses religious inspiration and motifs and is often intended to aid in uplifting the mind to experience the spiritual.

How do the Arts Contribute to Religion?

The arts have always been used to express the nature and being of the divine, for e.g., in Christian liturgical services. What is their role? Do they simply enhance certain texts, meanings, and feelings? Are they essential to our perception of the divine?

1. The arts, due to their strong emotional impact and ability to connect immediately and directly with our perception, prior to conceptual thinking, can enhance any area of experience, including religious experience.

2. Both natural and artistic beauty is capable of evoking what is called the sense of transcendence, or the presence of some deeper divine principles in the world. This means that the rules and principles of art are beyond us or transcend us, thus possibly indicating the presence of a higher principle (e.g., the divine) in the universe. The arts are used for these purposes by most religious traditions, but specifically in the Christian tradition by the Eastern Orthodox and Catholic traditions.

Art and Religion as Inseparable Elements of Culture

Primitive cultures of the world have shown us that art and religion are inseparable elements of culture, where the two are integrally connected with each other and with the whole cultural process. Art and religion manifest themselves as harmonious forces within a culture, and their inter-workings exemplify a wider cosmic truth, the truth that every part of an organic whole bears an intimate relation to every other part. Those who regard art and religion as forces that should work together as they do in primitive cultures are therefore essentially correct in their opinion of the unity of purpose and action that links art and religion.

Humans understand the inter relatedness of art and religion primarily through the role of these two in their own local communities. Primitive people did not comprehend a world as vast as the one we know or live in today, nor did they envision a world that demanded interaction among people of complex and diverse cultures. Their art forms and symbols were formed

consequently, in relation to local religions and local cultures, and were adequate for the local situation where the symbols were intended to function.

Can Art be Considered as the Handmaid of Religion?

Some hold the opinion that religion is the primary and authoritative norm against which all other views, including art, must be measured. Religions such as Christianity, Islam, and Judaism have adopted this outlook at various points in their respective histories, and some of their followers still operate under this outlook. The opinion that art is the handmaid of religion works to incorporate art into the said religion and also negatively to exclude images that do not fit within religion. Thus, this sort of outlook promotes that art arises and operates within the context of a religious faith; is subordinate to the aims of the religion; is used primarily for the promotion of religious aims such as worship, and for religious educational purposes.

Christianity's approach to art, particularly in stages of the religion's development prior to 1300, is an especially clear instance of the subordination of the arts to religion. During this period, Christian art was considered as being the "bearer of the sacred" and the works of art were seen as objects functioning within Christian life. There are, however, artworks originating within the context of religious faith that transcend the boundaries of religious faith because of their superior aesthetic qualities or their universal themes.

For instance, Gerard Manley Hopkins, a nineteenth century poet and a Jesuit priest, wrote from within the Christian faith. Hopkins often incorporated religious subjects in his art of writing poetry, but his poems unfailingly speak to the world and defy the constraints that this outlook imposes upon the relation of art and religion. Even the most religious of Hopkins' poems exhibit values that transcend the boundaries of his particular religious faith, and it is not necessary to share Hopkins' religious faith to appreciate the artistic power and depth of insight into life that has manifested in his poetry.

This outlook ironically brings art and religion to the point of separation. Religion places art in a subordinate role that is ultimately incompatible with the autonomy of art. Art is by necessity a free and autonomous activity that is capable of discerning truth and meaning in its own right, without subjecting its perceptions to the measure of religion. Like any other form of creative activity, art can have differences of opinion in the interpretations that it gives to events. But such differences in artistic insight are not and also should not be changed by subordinating the perceptions of art to the judgment of religion, as if the latter were a superior partner.

In the context of Indian Christian traditional art forms, especially those that are performative in nature, there is a rich and divergent amalgamation of these entities ie. art and religion. The interesting bit here however, is that most of these art forms have had their genesis and propagation within the church itself with the aim to reach and spiritually entertain the Chriistian community in Kerala and to then propagate the forms globally. To this regard, the movement and acculturation of traditional Christian art forms in Kerala over time and its attempts at being accommodating of alternate contemporary art forms as well is commendable.

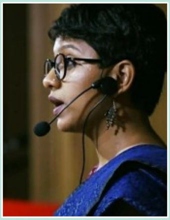

Jerin Jacob
is an educator, social entrepreneur, researcher and writer. She is a parishioner of St. Kuriakose Elias Chavara Church, Kandivli East.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE AT **www.thekalyanlantern.com**

കലയും, ക്രിസ്തുവും, ക്രിസ്ത്യാനിയും

താൻ സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ദൈവം കണ്ടു (ഉൽപ. 1, 31). സൃഷ്ടികർമ്മം പൂർത്തിയാക്കിയ 'കലാകാരന്റെ' ആത്മനിർവൃതി. ദൈവം എന്ന കലാകാരൻ. ദൈവത്തിന്റെ കലാവിരുന്നാണ് പ്രഭാതത്തിലെ പൊൻവെളിച്ചം മുതൽ അന്തിക്ക് ചക്രവാളത്തിലെ സൗന്ദര്യശോഭ വരെ നാം കാണുന്നത്. ഈ കലാകാരന്റെ തുടർകഥയാണ് ഓരോ കലാസൃഷ്ടിയിലും കലാകാരനിലും നാം കാണുന്നത്.

> **ഈശോ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതും കഥകളിലൂടെയും ഉപമകളിലൂടെയുമാണ്. പാദം കഴുകിയപ്പോഴും പാപം ക്ഷമിച്ചപ്പോഴും അവനിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ കല ഉണ്ടായിരുന്നു. 'തച്ചന്റെ മകൻ' കലാകാരനല്ലാതാകുമോ?**

ചുട്ടുപഴുത്ത ലോഹ കഷണം കൊണ്ട് മുറിവേൽക്കുന്ന പുല്ലാംകുഴലാണ് മധുരസംഗീതം പകരുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ സംഗീതം കാൽവരിയിൽ നിന്നായിരുന്നുവെന്ന് ഹർമ്മോണിയത്തിൽ ആദ്യമായി കൈതൊടിച്ചുകൊണ്ട് ജോസഫ് മാഷ് പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ഈശോ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതും കഥകളിലൂടെയും ഉപമകളിലൂടെയുമാണ്. പാദം കഴുകിയപ്പോഴും പാപം ക്ഷമിച്ചപ്പോഴും അവനിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ കല ഉണ്ടായിരുന്നു. 'തച്ചന്റെ മകൻ' കലാകാരനല്ലാതാകുമോ?

അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും തുടർന്നു. പഠിച്ച കല

ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാക്കി. കടലിൽ വല വീശിയവർ കരയിലും വാക്കുകൾ കൊണ്ട് വല വീശി തുടങ്ങി. മഷിതണ്ടും, മഷികൂട്ടും, വാക്ക് ചാതുര്യവും മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കൊട്ടാരം പണിയാൻ വന്ന ക്രിസ്തു-ശിഷ്യൻ 'തോമ' സഭ സ്ഥാപിച്ചതും.

സഭയുടെ ആദ്യനാളുകളിൽ ഒത്തുചേരാനുള്ള സൂചനകൾ നൽകിയിരുന്നത് ചിത്രകലകളിലൂടെയാണ്. ധനികന്റെയും

ദരിദ്രന്റെയും, വിശുദ്ധരുടെയും, പാപിയുടേയും വിശ്വാസിയുടെയും വിജാതിയരുടെയും ഇടയിലേക്ക് ഏതു നേരവും കടന്നുചെല്ലുവാൻ സഭ ആദിമുതലേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മാർഗ്ഗം കലാരൂപങ്ങളാണ്. വിശ്വസിക്കുന്നതും പ്രഘോഷിക്കുന്നതുമായ സത്യം, കൃത്യവും വ്യക്തവുമായി മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പകർന്നു നൽകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം കലാരൂപങ്ങളാണെന്ന് ആദിമുതൽ തന്നെ സഭ മനസ്സിലാക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാശ്ചാത്യനാട്ടിലും പൗരസ്ത്യനാട്ടിലും കലയുടെ വളർച്ചക്ക് സഭ നൽകിയിരിക്കുന്ന സംഭാവനകൾ വിസ്മരിക്കാനാവുന്നതല്ല. കാലവും ലോകവും നിശബ്ദമായി അംഗീകരിക്കുന്ന സത്യമാണിത്. ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും നിലനിന്നും അനുഷ്ഠിച്ചു പോന്നതുമായ കലാരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാം. കാലത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും അനുസരിച്ച് കലാരൂപങ്ങളും മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കും. അവയിൽ അന്യം നിന്നുപോകുന്നവയും ആർജ്ജിച്ചെടുക്കുന്നവയും ഉണ്ട്.

നാം ആയിരിക്കുന്ന കേരളസമൂഹം കലാ വൈഭവത്തിൽ എന്നും സമ്പന്നരാണ്. കേരള ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് തനതായ കലാരീതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർഗ്ഗകളി, പരിചമുട്ടുകളി, ചവിട്ടുനാടകം എന്നിവ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം.

ഈ അവതരണകലകൾ കൂടാതെ ചിത്രകലയും, കവിതകളും, രചനകളും, സംഗീതവും മറ്റ് ആവിഷ്കാരങ്ങളും ഭാരതകത്തോലിക്കാസംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. ഈ കലകളെല്ലാം ചേർന്ന് നിന്നിരുന്നത് ആരാധനാക്രമാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടാണ്. തുടർന്നുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇതരമത കലാരൂപങ്ങളും നാം കടമെടുത്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു. തനതായ ഹിന്ദു കലാരൂപങ്ങൾ, കഥകളിയും മോഹിനിയാട്ടവും, ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനീകരിച്ച് സുവിശേഷപ്രഘോഷണരീതികളായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ സഭ പ്രോത്സാഹനം മാത്രമെ നൽകിയിട്ടുള്ളൂ. ഫാ. ജോയി ചേഞ്ചേരിൽ അവതരിപ്പിച്ച 'ദിവ്യകാരുണ്യ ചരിതം' ആട്ടകഥ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്.

കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് മാറിവരുന്ന കലാരീതികൾ സഭ എന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വളർന്നു വരുന്ന യുവതലമുറയുടെ അഭിരുചികൾക്കനുസരിച്ച് കലാരൂപങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. കത്തോലിക്കാ യൂത്ത് മൂവ്മെന്റ്, ജീസസ് യൂത്ത് മുതലായ കത്തോലിക്ക സംഘടനകൾ ആധുനിക രീതിയിലുള്ള സുവിശേഷവത്കരണത്തിന് മുൻകയ്യെടുക്കുന്നുണ്ട്. വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും ധാർമ്മിക ബോധവും നഷ്ടപ്പെടുത്താത്ത ഏതു കലാരൂപവും സ്വീകരിക്കാം എന്നുള്ളതാണ് സഭയുടെ നിലപാട്.

ഓരോ സംസ്കാരത്തിലേക്കും ഇറങ്ങിചെല്ലുന്നതിനും അതിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ ആശയങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും ഉതകുന്ന രീതി കലാരൂപങ്ങളാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

യുവതലമുറയുടെ സത്യ-ധർമ്മ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുവാൻ കലാരൂപങ്ങൾ തന്നെയാണ് മികച്ചമാർഗ്ഗം. മാർഗ്ഗവും ലക്ഷ്യവും നന്നെങ്കിൽ 'എല്ലാം നന്നായിരിക്കും'. കാൽവരിയിൽ പാടിയ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ചുറുചുറുക്കും തീക്ഷ്ണതയും, ഏത് യുവാവിനും പ്രചോദനമാണ്. ലോകത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനോഹരമായ കലാരൂപങ്ങളിൽ പലതും അവനോടുള്ള പ്രണയത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു...

ഫാ. ജിൻസ് മുക്കോകാലയിൽ MCBS
ദിവ്യകാരുണ്യ മിഷനറി സഭാംഗം, റോമിൽ ധാർമിക ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നു.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE AT **www.thekalyanlantern.com**

MALAYALAM CINEMA AND CHRISTIAN ART

This article is a listicle about films that in various ways have touched the Christian and the Malayalam cultural side of our lives.

As a church going Catholic, more than the prayers it's the hymns that have drawn me, like most other Christians towards the Church. Hymns are a beautiful way to instantly connect with God and here's a list of films where you can listen to Hymns we all are familiar with.

Hymns that we STILL sing in church:

TRACK NAME	MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Nithya Vishudhayam	Nadhi	1969
Nee Ente Velicham	Miss Mary	1972
Nanmma Nerum Amma	Aparadhi	1977

Hymns which are popular:

TRACK NAME	MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Njan Urangan Pokum	Thommante Makkal	1965
Vishuddhanaaya	Pearl View	1970
Vaazhthidunnithaa	Samagamam	1993

Hymns that I hope actually make it to church:

TRACK NAME	MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Ennodu Koode	Immanuel	2013
Sneham Nee Nadha	Charlie	2015

Fr. Abel, the founder of Kalabhavan has also penned some beautiful songs which has been shown in movies such as the following:

TRACK NAME	MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Gaagultha Malayil	Changaatham	1983
Pokunnu Njaanen	Karmayogi	1986

Christmas Carols, enjoyed every year by almost each one of us have also been depicted in various films like:

TRACK NAME	MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Shantha Rathri	Thuramukham	1979
Deepamey	Unaroo	1984
Aaraadhana Nisha Sangeetha Mela (Lathiri Poothiri)	Nokkethaa Doorath Kannum Nattu	1985
Gabrielinte	Guppy	2016

Some other hymns in films:

TRACK NAME	MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Lokham Muzhuvan	Snehadeepame Mizhi Thurakku	1972
Sathyanayaka Mukthidayaka	Jeevitham Oru Gaanam	1979
Nee En Sarga Soundharyame	Kathodu Kathoram	1985

Further, we can see the positive depictions of **Syrian Bands & Palli Perunaal** in some recent films such as the following:

MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Amen	2013
Angamaly Diaries	2017
Porinju Mariam Jose	2019

Margamkali, a marriage dance form traditionally performed by ladies during Christian weddings also appears in a couple of movies in parts, namely in:

MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Vazhunnor	1999
Kangaroo	2007
Seniors	2011
Charlie	2015
Ittymaani Made in China	2018

Chavittu Nadakam, a Latin Christian classical art form is shown in the 2010 release 'Kutty Srank wherein they perform on a story of 'Geevarghese Punyalan'

Chatteyum mundum, the traditional Christian attire has been shown as being worn in various films like Manassinakkare, Pothan Vava and more…

Overall, what our Faith teaches us - to choose **Good over Evil** is featured in some fun and heart touching films like:

MOVIE NAME	YEAR OF RELEASE
Pranjiettan & The Saint	2010
Life of Josutty	2016
Kunju Daivam	2019

There are many more films and songs that can be added to the above list and many more that are yet to come. Even the latest film 'Varanne Avashyamundu' has a beautiful and emotional hymn in Tamil though – 'O Yen Eesa.' Malayalam Cinema has a history of catering to all kinds of people and Christians particularly have their share of representation in a lot of these movies. Be it as a helping natured priest played by actor Thilikan in the 1987 release, Unnikale Oru Kadha Parayam or the absolute comical priest played by actor Innocent in the 1991 laugh riot film - Mimics Parade as Fr. Francis Tharakkandam or, the comical yet strong character played by actor Siddique in the recent Ittymaani Made in China (2018) as Fr. John Paul.

If you haven't watched any of the above-mentioned films, then there is no better time than now. Stay home, stay safe and while staying true to your faith, spend some time watching these movies.

Sunita Vinod

is a parishioner of St. Kuriakose Chavara Church, Kandivli East and has 18 years of experience in the media industry.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE AT **www.thekalyanlantern.com**

ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യൊപ്പ് ചാർത്തിയ പാട്ടുകൾ

ഒത്തിരിയധികം മുഖവുരകൾ ആവശ്യമില്ലാത്ത വ്യക്തിത്വമാണ് ബഹു. ബിനോജ് മുളവരിക്കൽ അച്ചൻ. ദൈവം നൽകിയ സംഗീതമെന്ന ദാനത്തെ ദൈവസ്തുതികൾ പാടുവാനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യക്തി. എറണാകുളം - അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലെ വൈദികനായ അച്ചനിലൂടെ ജനിച്ച ഏതാനും ചില ആത്മീയ സമ്മാനങ്ങളാണ്, '*കന്യകാ മേരിയമ്മേ*', '*അമ്മേ എന്റെ അമ്മേ*', '*ക്രൂശിതനേ ഉത്ഥിതനേ*', '*എന്തൊരത്ഭുതമാം*' തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ. ദൈവം വളർത്തിയ തന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അച്ചന് പറയാനുള്ളവ നമുക്ക് ശ്രവിക്കാം.

Fr. Binoj Mulavarukal
is a Preacher, Singer and Music Composer. He is currently working in Rome as the Co-ordinator for the Youth of Syro-Malabar Church in Europe.

ബിനോജ് അച്ചാ, ക്രിസ്തീയ സംഗീത ലോകത്തേയ്ക്ക് എങ്ങനെയാണ് അച്ചൻ കടന്നു വരുന്നത്?

കുഞ്ഞുനാളിൽ മുതൽ എനിക്ക് പാട്ട് വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ദേവാലയത്തിലെ ഗായകസംഘത്തെ വളരെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കി നിൽക്കുമായിരുന്നു ഞാൻ. പാടാൻ അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, തീരെ ധൈര്യമില്ലാത്ത ഒരു പേടിത്തൊണ്ടനായിരുന്നു ഞാൻ. അതുകൊണ്ട് പള്ളിയിൽ പലപ്പോഴും ഗ്രൂപ്പിൽ പാടാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒറ്റയ്ക്ക് പാടാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും പരാജയമായിരുന്നു ഫലം; ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു ഗാനം പാടി, നന്നായി പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ എനിക്ക് പതിനഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പോലും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. പാട്ടുപാടാനുള്ള ഒരു കഴിവ് എന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടെന്ന്, എനിക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ദൈവവും ഞാനും ഒഴികെ മറ്റാരും അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നതിനുശേഷമാണ് സംഗീതത്തിൽ സജീവമാകുന്നത്.

ആദ്യമായി എഴുതി, ഈണം കൊടുത്ത്, റെക്കോർഡ് ചെയ്ത പാട്ട് ഏതാണ്? അതിന്റെ അനുഭവം എന്താണ്?

ആദ്യമായി എഴുതി, ഈണം കൊടുത്ത പാട്ടു തന്നെയാണ് ആദ്യമായി റെക്കോർഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടതും. എനിക്ക് പതിനേഴു വയസ്സുള്ളപ്പോഴായിരുന്നു ആദ്യത്തെ പാട്ട് എഴുതുന്നത്. അന്ന് ഞാൻ മൈനർ സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുകയാണ്. അത് റെക്കോർഡ് ചെയ്തത് ഞാൻ ചിറ്റൂർ ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിൽ റീജൻസി ചെയ്യുമ്പോഴാണ്. ആ സമയത്ത് ഇറക്കിയ 'പരിശുദ്ധ

ത്രിത്വം' എന്ന ആൽബത്തിൽ എന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു പാട്ടുകളുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത്, '*ആരുമില്ലാരുമില്ല*' എന്ന ഗാനം. രണ്ടാമത്തേത്, '*ഏകാകിയായൊരാ വേഴാമ്പൽ പോലെ ഞാൻ*' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം. '*ആരുമില്ലാരുമില്ല*' എന്ന് പാട്ട് എഴുതാൻ ഒരു പരിധി വരെ കാരണം, അമ്മയുടെ മരണമാണ്. എനിക്ക് പതിനഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് മരിക്കുന്നത്. അമ്മയുടെ മരണത്തിന് തൊട്ടു പിന്നാലെ, ഒരു വർഷം പോലും പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പായിരുന്നു എന്റെ സെമിനാരി പ്രവേശനം. ചെറുപ്പത്തിലെ ഒരു ദു:ഖഭാവം എന്നിൽ കൂടുതലായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ആദ്യകാല ഗാനങ്ങളിലെല്ലാം ഈ ശോകം കൂടുതലായി കാണപ്പെടുന്നത്. മൈനർ സെമിനാരിയിലെ പഠനമുറിയിലെ എന്റെ കസേരയിൽ ചാരികിടന്നിട്ട്, വെറുതെ പാടിയതായിരുന്നു ആ ഗാനം. അങ്ങിനെയാണ് ആദ്യ ഗാനം പിറവിയെടുത്തത്. അതിന്റെ വരികളും ഈണവും ഒരുമിച്ചു വരുകയായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ അമ്മയുമായിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേക അടുപ്പം അച്ചനുണ്ടല്ലോ? അച്ചന്റെ അമ്മയുടെ മരണശേഷമാണോ അച്ചൻ പരിശുദ്ധ അമ്മയുമായി കൂടുതലായി അടുക്കുന്നത്?

അത് തീർച്ചയായും അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്! മാതാവ് തന്നെ എന്നെ അടുപ്പിച്ചതു പോലെയാണ് എനിക്ക് എപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. തീർച്ചയായിട്ടും സ്വന്തം അമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ പരിശുദ്ധ അമ്മയോട് ഒരു പ്രത്യേക അടുപ്പം ഉണ്ടായി. പിന്നീട് എഴുതിയ '*കന്യകാ മേരിയമ്മ*' യിലും, '*അമ്മേ എന്റെ അമ്മേ*' യിലും, '*കന്യാമാതാവേ സ്വസ്തി* ' എന്നീ ഗാനങ്ങളിലും ഈ അടുപ്പം പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് '*അമ്മേ എന്റെ അമ്മേ*' യിൽ അവസാനം 'എന്റെ സ്വന്തം അമ്മ നീയേ' എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത്. പരി. അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ ഒരു പാട്ട് ഇപ്പോൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഈശോയെ സംഗീതത്തിലൂടെ സ്തുതിക്കുകയും അങ്ങനെ ആത്മാക്കളെ നേടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അച്ചന്റെ ദൈവവിളി എന്നു മനസ്സിലാക്കിയതെപ്പോഴാണ്? അതിന് ആസ്പദമായ എന്തെങ്കിലും സംഭവം ഉണ്ടെങ്കിൽ പങ്കുവയ്ക്കാം?

കുഞ്ഞുന്നാളിലും സെമിനാരി കാലഘട്ടത്തിലും ഒക്കെ എന്റെ ദു:ഖത്തിലും എന്റെ ജീവിത പ്രാർത്ഥനകളിലും ഏറ്റവും സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത് പാട്ടുകളാണ്. പാട്ടുകൾ കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ആത്മീയ അനുഭവം ലഭിക്കുന്നു; കണ്ണു നിറയുന്നു; പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഈശോയോട് സ്നേഹം നിറയുന്നു. പാട്ടിന്റെ ചിറകുകളിൽ ദൈവത്തിലേക്ക് പറന്നുയരുന്നു.

പിന്നീട്, സ്വർഗ്ഗം എനിക്ക് പാട്ടുകൾ നൽകി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ പാട്ടിനെ കണ്ടതും ആ രീതിയിലാണ്. ഒരു പാട്ട് ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്ന് എന്റെ

ഉള്ളിൽ തോന്നുമായിരുന്നു. പാട്ടുകൾ കേട്ട ആളുകൾ; പറയാൻ തുടങ്ങി. 'അച്ചാ ഇത് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതമാണ് ജീവിതത്തെ വല്ലാതെ സ്പർശിച്ചു എന്നൊക്കെ. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു പെൺകുട്ടി മരിക്കാനായിട്ട് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് '*സ്നേഹമേകീടേണമേ*' എന്ന പാട്ട് കേൾക്കുന്നത്. ആ പാട്ട് അവളെ പ്രത്യാശയിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഹൈദരാബാദിലെ ഒരു ധ്യാനത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. ഭർത്താവ് മരിച്ചത് അംഗീകരിക്കാനാവാത്ത ഒരു അവസ്ഥ! '*ക്രൂശിതനേ, ഉത്ഥിതനേ*', '*മിഴി നിറയും നേരം*' ഈ പാട്ടുകൾ ധ്യാനത്തിടയിൽ പാടി കേട്ടപ്പോൾ ഈ ദു:ഖം ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും പോയി എന്നും അവർ അന്നു രാത്രിയിൽ വീട്ടിൽ ചെന്ന് മൃതസംസ്കാര ആൽബം തുറന്ന് ഭർത്താവ് മരിച്ചു എന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തത്രേ.

അതുപോലെ തന്നെ വർഷങ്ങളായി ക്ഷമിക്കാൻ പറ്റാതിരുന്ന ചില വ്യക്തികളോട് ക്ഷമിക്കാൻ പലർക്കും സഹായിച്ച വരികളാണ്. '*ചിരിക്കും മുഖവും, വിരിച്ച കരവും, മറക്കാൻ പറഞ്ഞുവെല്ലാം; രക്തം വിയർത്ത മുഖവും*' എന്നത്. അതുപോലെ, നാട്ടിലും യൂറോപ്പിലും പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഒരു അത്ഭുതം, ഞാൻ പറയുന്ന പത്തു പ്രസംഗത്തേക്കാൾ നാലുവരി പാട്ടു പാടുമ്പോൾ ഇവരിൽ വല്ലാത്ത മാറ്റം ഉണ്ടാകുന്നു എന്നതാണ്. അതായത് ഒരു ദൈവിക ലഹരിയായിട്ടാണ് ഇവരിലേക്ക് സംഗീതം കടന്നു ചെല്ലുന്നത്. യുവാക്കൾക്കു വേണ്ടത് ഉപദേശമല്ലാ ആവേശമാണ്. യുവാക്കളുടെ ഹൃദയം തേടുന്നത് ലഹരിയാണ്. പാട്ടുകൾ എഴുതുമ്പോഴും പാടുമ്പോഴും, പാട്ടുകളുടെ വരികൾക്ക് ദൈവം ഒരു പ്രത്യേക കൃപ നൽകുന്നതാണ് ആത്മീയലഹരി. യൂറോപ്പിലെ യുവജനങ്ങളുടെ ഒരു programme-ൽ

‘*മറ്റാർക്കുമില്ലാത്ത സൗന്ദര്യമേ, മറ്റെങ്ങുമില്ലാത്ത ആശ്വാസമേ,*’ രണ്ടു വരി പാട്ട് മാത്രം അരമണിക്കൂറോളം ഞാൻ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ പങ്കെടുത്ത അൻപതോളം യുവജനങ്ങൾക്ക് വലിയ ഒരു ആത്മീയ അഭിഷേകം സംഭവിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു പാട് അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. സംഗീതത്തിലൂടെ ഈശോ എന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെ അത്ഭുതകരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഒരു പാട്ട് ജനിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി അച്ചൻ ആത്മീയമായി ഒരുങ്ങുന്നത് എങ്ങിനെയാണ്?

ഒരു പാട്ട് ജനിക്കുന്നത് ഞാൻ പോലും അറിയാതെയാണ്. എന്റെ ഒരുക്കവും മറ്റു കാര്യങ്ങളും ദൈവം നോക്കുന്നില്ല; ഞാൻ ആരൊടെങ്കിലും സംസാരിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കാം, ഒരു വണ്ടിയിൽ യാത്ര ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന

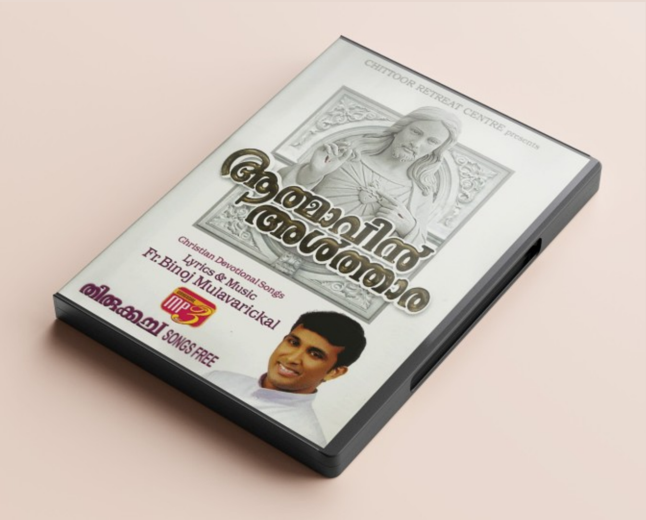

സമയത്തായിരിക്കാം, ചിലപ്പോൾ ആ വണ്ടിയിൽ ആ സമയത്ത് പ്രാർത്ഥന നടക്കുന്നുണ്ടാകാം. പക്ഷേ പെട്ടെന്ന് എനിക്കൊരു പാട്ടു വരാം. അത് തുടക്കമാണ്. അത് വന്നു കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെ ഞാൻ പാടി പാടി എന്റെ ഉള്ളിൽ ഇട്ട് അത് ഇങ്ങിനെ കുറേ നാൾ കൊണ്ടു നടക്കും. അത് ഉടനെ പൂർത്തീകരിക്കണമെന്നില്ല. ‘*അമ്മേ എന്റെ അമ്മേ*’ എന്ന പാട്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ പല്ലവിയുണ്ടായിട്ട് അത് പൂർത്തീകരിച്ചത് ഏകദേശം രണ്ടര വർഷം കഴിഞ്ഞുമാത്രമാണ്. ഞാൻ തന്നെ അത് കുറേ നാൾ ഉള്ളിലിട്ട് പാടും. അങ്ങനെ പാടുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിലും ആരാധനയിലുമൊക്കെ ഈ പാട്ട് പാടി പാടി അതിനൊരു ചിട്ട വരും. അങ്ങിനെയാണ് അത് രൂപപ്പെടുന്നത്. അതിന്റെ ഓരോ വരിയും ഈണവും എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട് അത് എനിക്ക് തന്നെ പ്രാർത്ഥനയാകുന്നത് വരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. അവസാനം ഇത് തന്നെയാണ് ശരിയായ രൂപം എന്നും, ഇനിയൊന്നും ചെയ്യാനില്ല എന്ന ഒരു ബോദ്ധ്യവും എനിക്ക് ലഭിക്കും. ഈ വരികൾക്കുള്ളിൽ എന്തെങ്കിലും പുതിയ ഒരു ധ്യാന ചിന്ത പറയാൻ വേണം. ഉദാഹരണത്തിന് ‘*കാനായിലെ കൽഭരണി പോൽ വക്കോളം നിറച്ച് ഞാനും*’ അതിൽ ഓരോ വാക്കിനും അർത്ഥമുണ്ട്. അങ്ങിനെ വരുന്നത് വരെ കാത്തിരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്.

അച്ചന്റെ പാട്ടുകൾ കേട്ടിട്ട് പങ്ക് വെച്ച അനുഭവങ്ങളിൽ അച്ചന് ഏറ്റവും ഹൃദയസ്പർശിയായ അനുഭവം ഏതാണ്?

മലയാള ക്രിസ്തീയ ഭക്തിഗാനത്തിന് ദൈവം നൽകിയ ഒരു വലിയ വരദാനമാണ് കെസ്റ്റർ എന്ന ഗായകൻ. കുരിശിന്റെ വഴിയിലെ ഞാൻ രചിച്ച ‘*ഈശോയെ നിന്റെ വിലതീരാ രക്തം*’ എന്ന പാട്ടിന്റെ വരികൾ ഒരു പ്രാവശ്യം പാടിയതിനു ശേഷം, “ഇത് പാടിയത് അത്ര ശരിയായില്ല; ഞാൻ വീണ്ടും വരാം” എന്ന് പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം പോയി. വീണ്ടും വന്ന് പാടുമ്പോൾ അത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. പാട്ട് റെക്കോർഡിങ്ങ് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, തനിക്ക് വ്യക്തിപരമായി കേൾക്കാൻ വേണ്ടി, പാട്ട് ഇറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ അദ്ദേഹം പാട്ട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തത് അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ സന്തോഷകരമായ ഒരു അനുഭവമാണ്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഹോദരർ പോലും അവരുടെ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഗാനങ്ങളിൽ ഒന്ന് മാതാവിന്റെ ‘*അമ്മേ എന്റെ അമ്മേ*’ എന്ന ഗാനമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞത് എന്നെ കരയിപ്പിച്ച കാര്യമാണ്. പല ചെറുപ്പക്കാരും എന്നോടു പാട്ടു കേട്ടപ്പോഴുള്ള അനുഭവം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയാണ് ‘ഞാൻ അധികം പള്ളിയിൽ പോകുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ഒന്നും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിലല്ല’. പക്ഷേ ‘*അമ്മേ എന്റെ അമ്മേ*’ എന്ന പാട്ട് കേട്ടിട്ട് എനിക്ക് മാതാവിനോട് മാത്രമല്ല എന്റെ സ്വന്തം അമ്മയോട് പോലും സ്നേഹം കൂടി. അങ്ങനെയുള്ള കുറേയെറെ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ട്.

മലയാള ക്രിസ്തീയ സംഗീത ലോകത്തിൽ അച്ചന്റേതായ ഒരു കയ്യൊപ്പ് പകർത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ജീവിതയാത്രയിൽ ഏറ്റവും കടപ്പാട് തോന്നുന്നത് ആരോടൊക്കെയാണ്?

ചെറുപ്പത്തിൽ എന്റെ വീട്ടിൽ ടേപ്പ് റെക്കോർഡർ ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ അയൽപക്കത്തെ വീട്ടിലെ ടേപ്പ് റെക്കോർഡർ പാട്ട് കേൾക്കാൻ തന്ന പൗലോസ് ചേട്ടൻ (പാനികുളങ്ങര പൗലോസ്) മുതൽ ഓർക്കണം. വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അവിടെ പോയിരുന്ന് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും എനിക്ക് പാട്ട് കേൾക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നെ എറണാകുളം അങ്കമാലി മൈനർ സെമിനാരി

യിൽ 'കലാസദൻ പീറ്റർ' സർ ആണ് ആദ്യമായി എന്നെ കീബോർഡ് പഠിപ്പിച്ചത്. അന്നത്തെ എന്റെ സഹപാഠികൾ, ഗായകസംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നവർ, ഇതിനെല്ലാം പുറമെ അന്നത്തെ റെക്ടർ ജോസ് എടശ്ശേരി അച്ചൻ എന്നിവരെല്ലാം വളരെ പ്രചോദനമായിരുന്നു. അതുപോലെ പാലക്കാട് രൂപതയിലെ മാർട്ടിൻ തട്ടിൽ അച്ചൻ, ഞങ്ങളുടെ തന്നെ രൂപതയിലെ എബി എടശ്ശേരിയച്ചനും എന്നെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ അതുല്യപ്രതിഭകളായ തദേവൂസ് അരവിന്ദത്ത് അച്ചൻ, വയലിൻ ജേക്കബ്, ജേക്കബ് കൊരട്ടി, ജോൺ പൈനുങ്കൽ അച്ചൻ എന്നിവർ എന്റെ സംഗീതയാത്രയിൽ അന്നും ഇന്നും ഒരുപാട് പ്രചോദനമേകുന്നവരാണ്.

വളർന്നു വരുന്ന ഗായകരോടും, ഗായികമാരോടും, വാദ്യോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരോരടും അച്ചനു പറയാനുള്ളത് എന്താണ്?

ഒരു പാട്ട് താളത്തിലും ശ്രുതിയിലും പാടുക എന്നത് ദൈവം നൽകുന്ന വിലയേറിയ ദാനമാണ്. ആ ദാനത്തെ നമ്മൾ എങ്ങനെ നന്നായി സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്നത് തന്നെ, അത് വളരാൻ കാരണമാകും. എനിക്ക് കിട്ടിയ സാഹചര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി; അത് ഉപയോഗിക്കുതോറും ശക്തി പ്രാപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. കഴിവിനെ ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക എന്ന ഒരു ആത്മീയ മനോഭാവം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകണം. പള്ളിയിൽ പോയി കുർബ്ബാനയിലും, ആരാധനയിലും പാടാനും, വാദ്യോപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാനും കിട്ടുന്ന അവസരം എന്നത് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സംഗീതാർച്ചനയാണ്. എ. ആർ റഹ്മാന്റെ കൂടെ പാടാൻ കിട്ടുന്ന അവസരം എല്ലാവരും സുവർണ്ണ ലിപികളിൽ എഴുതിവയ്ക്കും. എന്നാൽ ആരാധനയിലും, കുർബ്ബാനയിലും പാടുമ്പോൾ കിട്ടുന്നത് പരി. അമ്മയോടും, ക്രോവേന്മാരോടും സ്രാപ്പേന്മാരോടും ചേർന്ന് പാടാനുള്ള അവസരമാണ്. ഇത് ഏറ്റവും അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു അവസരമാണ്. ചെറിയ കാരണത്തിന്റെ പേരിൽ ഗായകസംഘത്തിൽ നിന്നും പിണങ്ങി പോകുന്നവരുണ്ട്.

നിങ്ങൾ മാറിപ്പോകുന്നത് വികാരി അച്ചന്റെയോ പള്ളിയുടെ അടുത്ത് നിന്നല്ല; മാതാവിന്റെ ഒപ്പം, വിശുദ്ധരുടെ ഒപ്പം ചേർന്നു നിന്ന മാലാഖമാർക്കൊപ്പം പാടാൻ കിട്ടുന്ന ഒരു വലിയ അവസരം നമ്മൾ ആരെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ കാരണത്തിന് വേണ്ടി കളയുമോ? അത് കളയരുത് എന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. എപ്പോഴും പരിശീലിക്കുക. വാദ്യോപകരണങ്ങൾ വായിക്കുന്നവനു, താൻ വായിക്കുന്നവ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവാനുഭവത്തിനു തടസ്സമുണ്ടാകരുതെന്ന നിർബന്ധമുണ്ടാകണം. ഓരോ വാദ്യോപകരണം വായിക്കുന്നവരും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഞാൻ തന്റെ എളിയ കഴിവ് ചേർത്തു വയ്ക്കുന്നു എന്ന് മാത്രം ചിന്തിക്കുക. ഇത് ഒരു പ്രകടനമല്ല, ആരാധന ആണെന്നുള്ള മനോഭാവം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വാദ്യോപകരണം വായിക്കുന്നവരും പാടുന്നവരും നിങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്ക് മാതാവിന്റെ മുമ്പിൽ, ഈശോയുടെ മുമ്പിൽ എങ്ങനെ പാടുമോ അങ്ങനെ വേണം പാടാൻ. അത് ദൈവസ്തുതിയാണ്; ആരാധനയാണ്.

മറ്റെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് ദയവായി പങ്കുവയ്ക്കാമോ?

സംഗീതത്തിന്റെ മേഖലയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പലർക്കും തോന്നാനിടയുള്ള കാര്യം ഇതാണ്.

'എനിക്ക് വേണ്ടത്ര അവസരങ്ങൾ കിട്ടിയില്ല' എന്നത്. എന്നെ ആരും വളർത്തിയില്ല, എന്നെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ആരുമില്ലയെന്ന് പറയുന്നവരെ ചിലപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യം, ഞാൻ പറയട്ടെ, നമ്മൾ തന്നെയാണ് നമ്മളെ വളർത്തേണ്ടത്, ദൈവത്തോടൊപ്പം. ദൈവം തക്ക സമയത്ത് നമ്മുക്ക് വേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്തു തരും. മനുഷ്യർ വളർത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യരുടെ അത്രയുമേ വളരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ദൈവം വളർത്തിയാലോ? ദൈവത്തോളം ഉയർത്തും. അത്രമതി! ദൈവം നമ്മെ വളർത്തിയാൽ മതി – അതാണ് സത്യം. അത് ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ശരിക്കും നമ്മളെ ദൈവമാണ് വളർത്തേണ്ടത് മറ്റുള്ളവരല്ല.

For Team Lantern,
Fr. Shaiju Kattayath

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE
AT **www.thekalyanlantern.com**

Praising, Worshiping and Living the Catholic Faith via Music

> "Wherever I went, I started picking up new action songs and would teach whenever I got a chance. It eventually became a part of me and I enjoyed them too. For me, it was not a mere pass time but an expression of happiness to the Lord."

Talent, is a gift as well as a responsibility given to us by God. We use our strengths and talents to work for God while through our weaknesses and inabilities we become testimonies of how God can work within us.

It is through my parents that my brother and I received the talent to sing. And to me, music has always been my home. I am at my best when I sing or listen to good music or when I get to meet people who share a similar interest in music.

From an early exposure to Christian music through my dad and uncle, coupled with the immense opportunities and growth that the diocese offered (through the Catholic community, Catechism and Youth ministries), music became an integral element in knowing Christ and in my daily worship. Whenever I had a chance to animate the crowd or to lead them in prayer, music was my most powerful resource. Also, my association with Key band has helped me to find several people that share a similar liking for Gospel music and for whom music is the invincible fallback irrespective of any upheaval that they have to go through. Through the band, I got opportunities to perform at several places, meet several people and to share and be inspired by each others' stories of faith.

Music connects with people and helps them to express themselves to God in a better way. Through the hymns we sing, we subconsciously receive a lot of reassurance and strength from God. In our

quiet moments with God, there are times when we are at a loss of words. At such instances, a song or a strum on the guitar aids to bring down the barriers and enter into prayer. It simply makes our prayers sweeter for God's ears. Imagine someone is requesting something from you using words alone and compare it with someone who has put music into the said request, plays an instrument and sings it with all of their being self-immersed into the song. With whom will you be more pleased? That is the power of music. The song becomes an offering to God which contains one's gratitude, fears, happiness and their whole self.

When I was new to the youth ministry, I got introduced to a plethora of events. I ended up helping with the singing most of the time. There were times when I felt that I was stuck to singing but later realized that it was good to be stuck to things that one is really passionate about. Wherever I went, I started picking up new action songs and would teach whenever I got a chance. It eventually became a part of me and I enjoyed them too. For me, it was not a mere pass time but an expression of happiness to the Lord. When some say that listening to me singing helped them to pray better or helped to create an atmosphere for them to pray, I feel my purpose being served. While singing, a lot of questions pop up in mind. Will people like this song, should I sing a song that will fetch more appreciation, is the song being the focal point instead of God etc. These thoughts are not uncommon among those who partake in the choir. The best way to be is to just surrender all such thoughts to God and one will experience freedom and peace while singing.

With changing times, the preferences in the styles of music have undergone changes. The likings of youngsters and the older generation are different. Just like food, whether it is Indian or Italian, all that matters is its nutritive value. Similarly, Christ is served in each one's preferred style of music to nurture everyone's faith. Amidst all varieties and conflict of interests, Christ is still relevant. What we only need to ensure is that our focus is on Christ and in serving him.

Steffy Rose Subin
is a parishioner at Christ the King Church, Bhandup. She is a gospel singer with KEY Band, Kalyan diocese and has represented the band at many platforms including Shalom TV and World Youth Day, Poland (2016).

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE
AT **www.thekalyanlantern.com**

ക്യാൻവാസിൽ തെളിയുന്ന അനുഭവങ്ങൾ

“Good art moves the heart” അതായത്, നല്ല ഏതു കലയും മനുഷ്യഹൃദയത്തിലേക്ക് ആഴത്തിൽ പതിയുന്നു. നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ (5 Senses) ഉപയോഗിച്ചാണ് നാം ദൈവത്തിലേക്കെത്തുന്നത്. അതിലൊരു പ്രധാന ഇന്ദ്രിയമാണ് കണ്ണുകൾ. യേശുവിന്റെയോ, പ. കന്യകാമറിയത്തിന്റെയോ വിശുദ്ധരുടേയോ നല്ല ചിത്രങ്ങൾ, കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ദൈവികതയിലെത്താൻ അതു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ജനനത്തിനും മരണത്തിനുമിടയ്ക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അപൂർവ്വനിമിഷങ്ങളാണ് നാം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ ഏതു ജോലിയും നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും അതിന് ചേരുന്ന രീതിയിൽ മോൾഡു ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ദൈവമാണ്. നമ്മുടെ കഴിവിനെ അവികറമായ രൂപത്തിൽ പുറത്തു കൊണ്ടു വരുന്നത് ദൈവമാണ്. അത്തരം ഒരു കഴിവ് ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായി ലഭിച്ചപ്പോൾ അതിനെ ഏറ്റവും പവിത്രമായി പരികർമ്മം ചെയ്തു കൊണ്ടു പോകാൻ ഞാൻ എന്നും പരിശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ ഭാഗമായി ബൈബിൾ ചിത്രങ്ങളാണ് കൂടുതലും വരക്കാറുള്ളത്. ക്യാൻവാസിൽ (Oil Painting) എണ്ണച്ഛായ ചിത്രങ്ങളായും, അക്രലിക് ചിത്രങ്ങളായും ആണ് കൂടുതലും വരക്കുന്നത്. മുംബൈയിൽ സെന്റ് ജോസഫ് ചർച്ച് ഐരോളി, സെന്റ് തെരേസാ ഓഫ് ചൈൽഡ് ജീസസ് ചർച്ച്, ഐരോളി, സെന്റ് ജോസഫ് ചർച്ച് കാഞ്ചൂർ മാർഗ്ഗ്, കേരളത്തിലെ ഇൻഫന്റ് ജീസസ് ചർച്ച് മേലഡൂർ, സെന്റ് ജോസഫ് ചർച്ച്, കോടശ്ശേരി തുടങ്ങിയ പല പള്ളികളിലും അൾത്താര സീനുകളും, ബൈബിൾ ചിത്രങ്ങളും വരച്ചു നല്കിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ സ്റ്റാച്ച്യൂ പെയിന്റിങ്ങ്സും, വീടുകളിലേക്കുള്ള അലങ്കാര ചിത്രങ്ങളും, പോർട്രെയിറ്റ്സും, അബ്സ്ട്രാക്റ്റ് പെയിന്റിങ്ങ്സ്, ടെക്സ്ചർ വർക്കു പെയിന്റിങ്ങ്സ്, നൈഫ് പെയിന്റിങ്ങ്സ് തുടങ്ങി ഞാൻ എപ്പോഴും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്ന വർക്കുകളിൽ പെടുന്നു. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം തന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹം എന്നു പറയുന്നത് ഒരു കലാകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു എന്നതാണ്. എന്റെ അപ്പച്ചൻ ഇ. ഡി. ആന്റണി ഇലഞ്ഞിക്കൽ. കേരളത്തിലെ ഒട്ടു മിക്ക ചർച്ചുകളിലും ബൈബിൾ ചിത്രങ്ങൾ നിറയെ വരച്ചിട്ടുള്ള ഒരനുഗ്രഹീതകലാകാരനായിരുന്നു.

എന്റെ അമ്മച്ചിയുടെ പിതാവും വളരെ നല്ല പോർട്രെയ്റ്റ് ആർട്ടിസ്റ്റ് ആയിരുന്നു. രണ്ടു കലാകുടുംബങ്ങളും തമ്മിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അഞ്ചു സഹോദരങ്ങൾ എല്ലാവരും കലാപരമായി ചർച്ച് ആർട്ട് വർക്കുകളിൽ തന്നെ സിദ്ധിയുള്ളവരായി മാറി. ചെറുപ്രായത്തിലെ അപ്പച്ചന്റെ പിന്തുണയിൽ ആരംഭിച്ച എന്റെയീ കലാജീവിതം വിവിഹശേഷം ഭർത്താവിന്റെ പൂർണ്ണ പിന്തുണയോടെയും, ഇപ്പോൾ മക്കളുടെ സഹകരണത്തോടെയും വളരെ നല്ല രീതിയിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. പാരമ്പര്യമായി മക്കൾക്കുകൂടി ലഭിച്ച ഈ ദാനം അവരിൽ വളർത്താനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ 19-ാം മത്തെ വയസ്സിൽ അപ്പച്ചന്റെ കൂടെ ജലന്ധർ കത്തീഡ്രൽ ചർച്ചിൽ (ലാസ്റ്റ് ജഡ്ജ്മെന്റ്) സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സീൻ വരച്ചത് എന്റെ മറക്കാനാവാത്ത ഒരോർമ്മയാണ്. അതിനുശേഷം ഒറീസയിലെ കലിങ്ക എന്ന സ്ഥലത്ത് കോൺവെന്റിൽ,

ബൈബിൾ സെന്ററിൽ ചിത്രങ്ങളിൽ കൂടി ബൈബിൾ സ്റ്റഡി കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒത്തിരി ബൈബിൾ സീനുകൾ വരച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വരച്ചു തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ കുറേയേറെ “അവസാന അത്താഴം” സീൻ ഓരോരുത്തരുടെയും ആവശ്യമനുസരിച്ച് ലിയാനാർഡോ ഡാവിഞ്ചിയുടെയും മറ്റ് ഗ്രേറ്റ് ആർട്ടിസ്റ്റുമാരുടെയും പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടാണ് ചെയ്ത് കൊടുത്തിരുന്നത്. എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിൽ സ്വന്തമായി ഒരു ലാസ്റ്റ് സപ്പർ വരക്കാൻ പ്രചോദനമായത്, “മനുഷ്യസ്നേഹി” എന്ന മാസികയിലെ വക്ഷസ് എന്ന ഒരു ലേഖനം വായിച്ചശേഷമാണ്.

അതിൽ ഓരോ ശിഷ്യരുടെയും യഥാർത്ഥ സ്ഥാന ങ്ങൾ എവിടെയെല്ലാമാണെന്ന് ബൈബിളിലെ സൂചനകൾ വച്ച് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ബൈബിൾ പലവട്ടം വായിച്ച് നോക്കിയും ഞാനത് ചെയ്തു തീർത്തു.

നാം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അഭിമാനത്തോടെ ദൈവത്തി ന്റെ സ്വന്തം ഛായയിലൂടെ നമ്മുടെ രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും പരി. കന്യകാമറിയത്തി ന്റെ, സകല വിശുദ്ധരുടെയും രൂപങ്ങൾ, ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ട് അതിൽ വിശ്വസിച്ച് ആ രൂപം മന സ്സിൽ പതിപ്പിച്ച്, ഉള്ളിൽ ഗാഢമായി ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കാനും, നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനും അതു വഴി നല്ല ജീവിതം നയിക്കാനും പരിശ്രമി ക്കുന്നവരാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകൾ മുതൽ പെയിന്റിങ്ങു കളിൽ കൂടി അതായത്, ലിയനാർഡോ സാവിൻസി യുടെ ഒടുവിലത്തെ അത്താഴം തുടങ്ങി, Diego Valazquiz-ന്റെ കുരിശിലെ മരണം, (Raphel) റാഫേലിന്റെ രൂപാന്തരീകരണം (Transfiguration, Michelangelo-യുടെ Last Judgement അവസാന വിധി തുടങ്ങി Great Artistമാരുടെ വളരെ പ്രസിദ്ധ മായ ചിത്രങ്ങളിൽ കൂടി - നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയത യുടെ പല രംഗങ്ങളും, കാലകാലങ്ങളായി അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള തലമുറയിലേക്ക്, ആഴത്തി ലുള്ള ദൈവവിശ്വാസം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലെത്തി ക്കാൻ, അതു വഴി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാനും വണങ്ങാനും ഈ ചിത്രങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക് പറഞ്ഞ ാൽ തീരാത്തതാണ്. അതിനാൽ തന്നെ യുവജനങ്ങ ളെയും, കുട്ടികളെയും വേദപാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ചിത്രങ്ങൾ ചേർത്തും മറ്റും ദൈവവിശ്വാസം വളർത്തിയെടുക്കാൻ ഉപകരിക്കുന്നു.

നാം ചെയ്യുന്ന ഏതു ജോലിയും ശരീരത്തിന്റെ മാത്രം അധികാരഘടനയല്ല അത് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിന്റെ സർഗ്ഗാത്മക പുനസൃഷ്ടിയാണ്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ യുഗത്തിൽ ഒരാളുടെ പ്രതിഭ യുടെ വികാസത്തെ നിശ്ചലമാക്കുന്ന തരത്തിൽ ഇടുങ്ങിയതും, വളരെ നീരുന്മേഷകരവും, പ്രോത്സാഹനവുമില്ലാത്ത ജോലി മേഖലകളാണ് ഒരുക്കിവയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അലസന്മാരും, ജീവിതമടുപ്പുള്ളതുമാക്കി തീർക്കു ന്നു, നാം ചെയ്യുന്ന ജോലിയോ, പഠനമോ, പ്രാർത്ഥനയോ എന്തുമാകട്ടെ അതു സ്നേഹത്തോ ടെയും, സംതൃപ്തിയോടെയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അതു കഠിനമായ വെറും അദ്ധ്വാനമായി മാറുന്നു. അതു നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തെ തന്നെ താറുമാറാക്കുന്നു.

നോക്കൂ, ദൈവം ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചത് തന്നെ ആകാ ശവും ഭൂമിയും വെള്ളവും പ്രകൃതിയെ തന്നെയാണ്. അതിനുശേഷമാണ് മനുഷ്യസൃഷ്ടി യുണ്ടായത്. എന്നുവച്ചാൽ പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ഐക്യപ്പെട്ട്, ആസ്വദിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടവനാണ് മനുഷ്യൻ. ഈ നിറങ്ങളുടെ ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്ന എനിക്കു എഴുതിയോ, പറഞ്ഞറിയിക്കാനോ

സാധിക്കുന്നതിനപ്പുറം, ചിത്രരചനയിൽ കൂടി അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നതി നാൽ ഒരു ഭാഷയുടെ തന്നെ ആവശ്യമില്ല എന്ന സത്യമാണ് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സംതൃപ്തിയും, സന്തോഷവും 'Art is useless' എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന വരോട് ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഏതെങ്കിലും കല ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. അതാണ് നമ്മെ ജീവിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അത് നിങ്ങളുടെ പ്രതി ഭയെ വളർത്താനും, വിചാരവികാരങ്ങളെ പ്രകടിപ്പി ക്കാനും, സമൂഹവുമായി ആശയവിനിമയം നട ത്താനും ഉപകരിക്കുന്നു. കല നമുക്കു സന്തോഷ വും സമ്പാദ്യവും സംതൃപ്തിയും നല്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയുടെ ഓരോ നിമിഷവും അവിസ്മരണീയമാക്കുന്നു. ജോലി ചെയ്തു മടു ക്കുമ്പോൾ നാം ചെയ്യുന്ന ഉല്ലാസയാത്രകൾ, അതിലൂടെ നാം പകർത്തുന്ന ഓരോ ചിത്രങ്ങളും. അതിലൂടെ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷവും, നാമെല്ലാവരും കലാകാരന്മാരെന്നതിനുള്ള തെളിവുകളല്ലേ. അതേ നാമെല്ലാവരും, നമ്മുടെ പ്രകൃതിയും ചുറ്റുമുള്ള ഇതെല്ലാം തന്നെ ഓരോ ചിത്രങ്ങളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യിലെ കലാവിരുത്.

Rose Andrews
is a parishioner at
Little Flower Forane Church, Nerul

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE
AT www.thekalyanlantern.com

"GETTING WISDOM IS THE WISEST THING YOU CAN DO"

- Proverb 4:7

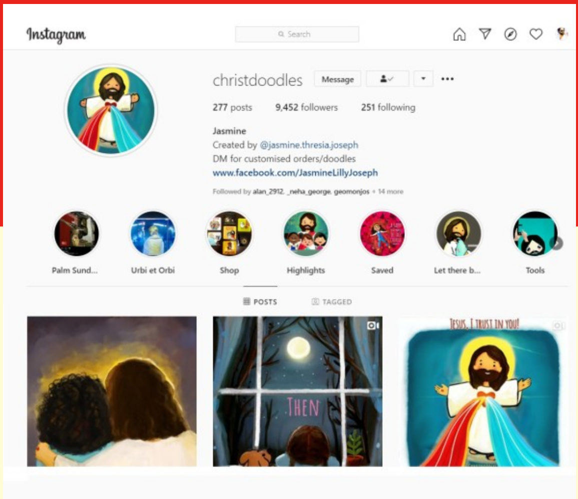

This bible verse was the reason why I started doing Christdoodles. The timing was perfect. I was observing the Divine Mercy Novena, which I have been doing every year since the time I came across it a few years ago. On the day of the Divine Mercy feast, I received this verse from someone and I wrote it down on an old sketchbook. It looked nice and I ended up developing it more. I then one day drew the first doodle on my phone of our Lord with a cute little sheep on His side. I believe the Spirit of the Lord led me to start drawing, it wasn't something that I had ever planned on doing. Though it was just a simple drawing, I shared it on Instagram and there has been no looking back ever since.

Drawing bible-based art has always been rewarding. It helps me communicate with God better and get closer to Him. Even as a kid, when I participated in a painting competition for the first time ever, I drew Jesus healing the lepers. I won the first prize. But I strongly believed that it wasn't the drawing that won me the prize but the Bible verse that I chose to put on it: "Everyone who calls on the name of the Lord will be saved" Acts 2:21. We all have been given gifts by the Lord. Some can sing, some can compose music. Some are good in elocution and some are good listeners. But the thing is, you will have to allow the Lord to work through you and let Him do wonders and touch people's lives. But one also must remember that God chooses you. God chose Moses, who couldn't talk properly, or David the most lean and probably the weakest of all brothers to carry out His work on earth. He has a knack of

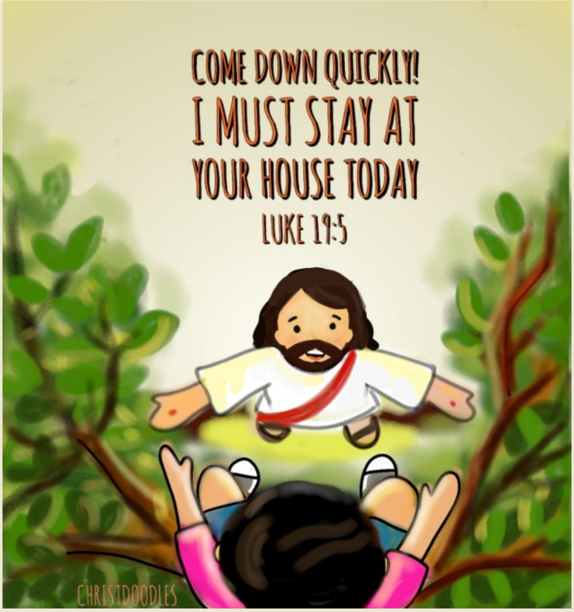

making a someone out of a no-one.

I have always asked Jesus to tell me what I needed to do, and I guess Christdoodles is one of the many things He wants me to do and keep doing. So many of the ideas for the doodles have been given to me by the Holy Spirit while praying in the Church. Some come to me while listening to worship music and some while reading the Bible. My family has been so supportive of my initiative. My mother used to always be worried because she felt that I was straining my neck and eyes while drawing on the phone continuously. She feared that I would get some neck problem. But it has been two years since and I have no problem whatsoever. Praise to God!

Christdoodles has also transformed my life in so many ways. I am a firm believer of 'practice what you preach' and every time I put up a doodle and bible verse on social media, I reflect and try to follow it myself. I think it is very important that while I hope to convey the bible verse to others, I also need to firmly follow and practice what it says. I remember one person on Instagram had asked me how many times I had read the entire Bible myself that I make doodles based on them. I didn't have any answer to give him, because I wasn't sure if I had. That day I picked up the Bible and started reading from the beginning. I took my time, line by line, chapter by chapter. And I started falling in love with God the Father. I started to understand Him better with each passing day. It has been over a year since I started reading, and I have only finished 29 books of the Bible!

Christdoodles, I believe and evidently see, has brought so many people together. I know there are people of different faith following the page. It also has followers from other Christian denominations. Art and music surely unite people and my dream always has been that people forget their differences and come together to glorify and worship the Lord, even if it is just through the mediums of art and music! Just imagine how beautiful it would be if all Christians unite and sing praises to the Lord together all over! And as I write this, this is happening due to the lockdown the world is facing because of COVID 19.

In the end, all I would like to share is that we are each God's beloved. God loves to love us. And we have been created to do just one thing- to glorify and Love our Lord our God, with all hearts, with all our soul and with all our mind.

www.instagram.com/christdoodles

www.facebook.com/JasmineLillyJoseph

Jasmine Joseph
belongs to St. Augustine's Church, Karol Bagh, New Delhi. She is the founder and creator of Christdoodles, a faith based initiative and enterprise that uses the medium of Biblical doodle art to build and disseminate faith narratives on digital platforms.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE AT **www.thekalyanlantern.com**

കുറച്ചവിടുത്തേക്ക് കൊടുത്ത്, കൂടുതലാക്കി തിരികെ നേടിയ അനുഗ്രഹം!

ഓർമ്മയിലെ ഒരു കുട്ടിക്കാലത്ത്, ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനങ്ങളിലെ ഒരു പൊന്നിൻ പ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റ് വന്ന് കണ്ടത് അന്നത്തെ ആ കൊച്ചു വീടിന്റെ നീണ്ട വരാന്തയിൽ കുറെ മാലാഖമാരുടെ ചിറകുകൾ വിരിച്ച് വച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. അമ്മക്കൊപ്പം അൾത്താരമുന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുള്ളവയിൽ പറയുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഈശോക്കൊപ്പം ഇരിക്കുന്ന മാലാഖമാരുടെ ചിറകുകൾ കുറച്ചെണ്ണം ഇതാ എന്റെ വീടിന്റെ ഉമ്മറത്ത്. അത്ഭുതമൂറുന്ന കണ്ണുകളാൽ ഞാനതിൽ കൈയോടിച്ചു. കുനു-കുനാ ചെറുതായി അരിഞ്ഞ വെളുത്ത തോരണപേപ്പറിൽ തീർത്ത ആ ചിറകുകളിൽ എന്റെ കുഞ്ഞിക്കൈകളാൽ പതിയെ തലോടി നോക്കി. പെട്ടന്ന് ആ ചിറകുകൾക്ക് അപ്പുറത്ത് ഇരുന്ന എന്റെ അപ്പച്ചൻ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു... "അയ്യോടാ മോനെ അതിൽ തൊടല്ലെ..., അപ്പച്ചനിപ്പോ അതങ്ങ് ഒട്ടിച്ച് ഉണങ്ങാൻ വച്ചതെ ഉള്ളു...!" ഞാൻ പെട്ടന്ന് കൈ വലിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാർക്കൊക്കെ അപ്പോ ചിറകുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നത് എന്റെ അപ്പച്ചനാണോ എന്ന ചിന്തയോടെ ഞാനാ ചിറകുകൾക്കിടയിലൂടെ ചെന്ന് അപ്പച്ചനരികിൽ ഇരുന്ന് മാലാഖമാരുടെ ചിറകുണ്ടാക്കുന്നതും നോക്കി ഇരുന്നു. പിന്നെ അപ്പച്ചൻ പറഞ്ഞ് മനസിലാക്കി, പള്ളിയിൽ കുട്ടികൾക്ക് എന്തോ പരിപാടിക്ക് മാലാഖ ആയിട്ട് അഭിനയിക്കാൻ വേണ്ടിയാണീ മാലാഖചിറക് എന്ന്. അതൊരു തുടക്കമായിരുന്നു.

വരകാരനും, കലാകാരനും ഒക്കെയായ വാഴയിൽ ജോർജിനും, തയ്യല്ക്കാരിയായ മേരിക്കും ഞങ്ങൾ നാലു മക്കൾ; അബ്രാഹം, സി. സെറിൻ MSJ, ജോർജിയ, പിന്നെ ഞാൻ...! കാലത്തിന്റെ ഓട്ടപ്പാച്ചിലിൽ അപ്പച്ചന് വയ്യാണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും ദൈവം അപ്പച്ചന്റെ കുറച്ചു കലകൾ എനിക്കും തന്നു. അമ്മയും ചേട്ടനും കൂടി കഷ്ടപ്പെട്ട് ഞങ്ങളെ വളർത്തി. ഇതിനിടയിൽ ജീവിതത്തിൽ പലതും നടന്നു. ഞാൻ മുംബയിൽ എത്തി. പവായിലെ ഐഡിയൽ പ്രിന്റിംഗ് പ്രസ്സിൽ DTP Operator ആയിട്ട് ജോലി. വിക്രോളിയിലെ ഇൻഫന്റ് ജീസസ് പള്ളിയിൽ 4 ബാച്ചിലേഴ്സിനൊപ്പം താമസം. ഇത് രണ്ടും മറ്റൊരു തുടക്കം....!

വിക്രോളിയിലെ പള്ളിയുടെ മുറിയിൽ താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ പള്ളിയിൽ നടക്കുന്ന പരിപാടികൾ എപ്പോഴും എനിക്ക് കൈയെത്തുന്ന ദൂരത്ത് ആയിരുന്നു. അത് പാരീഷ് ഡേ മുതൽ അൾത്താര അലങ്കരിക്കൽ വരെ എന്തും, നാട്ടിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്ന ഫ്രെഷ് ക്രിയേറ്റിവിറ്റിക്ക് വിക്രോളിയിലെ ഇടവകക്കാർ ഫുൾ സപ്പോർട്ടും തന്നു. മറ്റൊരു വശത്ത് നമ്മുടെ കല്യാൺ രൂപതയിലെ എല്ലാ ഡിസൈനുകളും പ്രിന്റിംഗും ചെയ്തിരുന്നത് ഞാൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ഐഡിയൽ പ്രസ്സിൽ ആയിരുന്നു. അവിടെ ഞാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു വർഷക്കാലം കൊണ്ട് രൂപതയിലെ പല ബുക്കുകൾക്ക് കവറും ലോഗോയും ഉണ്ടാക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചു. ഞാനിന്നും ഓർക്കുന്നു അന്നത്തെ കല്യാൺ എപ്പാർക്കി യൂത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന "യുവധാര" എന്ന മാഗസിന്റെ കവർ ഡിസൈൻ എനിക്ക് നല്ല പ്രശംസ നേടിത്തന്നു.

അന്നും ഇന്നും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്ന ഒരു വലിയ സത്യം ഉണ്ട്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്ത് നടന്നാലും അത് ദൈവം എനിക്കായി പ്ലാൻ ചെയ്യുന്ന നന്മയുടെ ഭാഗമാണ്. ആയതിനാൽ തന്നെ നാം എപ്പോഴും അവിടുത്തോട് നന്ദി പറയാൻ കടപ്പെട്ടവനാണ്, എന്ന്. പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ ഒരുപാട് സുഖദുഃഖ സമ്മിശ്രദിനങ്ങൾ കടന്നു പോയി. 1 തെസലോനിക്ക 5:18 ൽ പറയുന്നതു പോലെ "എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുവിൻ. ഇതാണ് യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം." ഇതായിരുന്നു എന്നും എന്റെ ജീവിതമാർഗരേഖ.

എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ നാളുകളിൽ എനിക്ക് അഭയം ആയത് പള്ളിയിലേയും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ പരിപാടികളും മാത്രമായിരുന്നു. അതിൽ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയ ആശ്വാസത്തിന്റെ നിർവൃതി എന്റെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യു

മ്പോൾ നമ്മുക്ക് ലഭിക്കുന്ന രണ്ട് വലിയ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. മാനുഷികമായി പറഞ്ഞാൽ, ആദ്യത്തേത് നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് മാനസികമായും ശാരീരികമായും മാറി നില്ക്കാൻ കഴിയുക. മറ്റൊന്നും പരമപ്രധാനമായതും നാം ഈശോക്ക് വേണ്ടി പണി എടുക്കുകയാണല്ലോ എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്ന് ഉരിത്തിരിയുന്ന ഒരു ആത്മധൈര്യം. അങ്ങനെ അന്നൊക്കെ കിട്ടിയ ആ അത്മധൈര്യം തന്നെ ആയിരുന്നു ഈയുള്ള നാളുകൾ ഒക്കെയും ഈശോക്കായി ക്രിയേറ്റീവ് ആവുക എന്നതിലേക്ക് എന്നെ നടത്തിയത്. പിന്നെ ഈശോക്കായി ചെയ്യുമ്പോൾ ഈശോ നമ്മുടെ കഴിവുകളെ കൂടുതൽ ആക്കി തന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

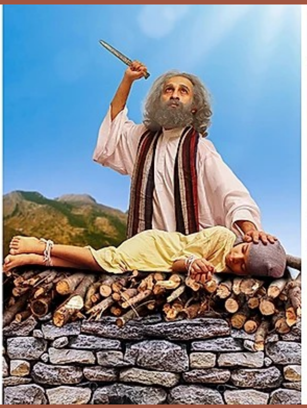

നന്ദിയാണെല്ലാത്തിലും പ്രധാനം. എന്റെ ജീവിതം എന്ന പുസ്തകം തുറന്നാൽ ആദ്യപേജിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവും ഒരായിരം പേരുകൾ നന്ദിയേക്കുന്നതിനായ് മാത്രം. അതിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ് വിക്രോളി ഇൻഫന്റ് ജീസസ് ഇടവകസമൂഹം. പിന്നെ കല്യാൺ രൂപതയും. കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് രൂപതക്കായ് കുറെ ക്രിയേറ്റിവ് ജോലികൾ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതിൽ ദൈവത്തിന് എത്ര നന്ദി പറഞ്ഞാലും മതിയാവില്ല. ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ നിമിഷങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു, ഞാൻ ഡിസൈൻ ചെയ്ത നമ്മുടെ കല്യാൺ ലാന്റേൺ മാസിക പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഫ്രാൻസീസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ കൈകളിൽ നമ്മുടെ പിതാവ് മാർ തോമസ് ഇലവനാൽപിതാവ് കൈമാറുകയും പരിശുദ്ധ പിതാവ് അത് തുറന്നു നോക്കുകയും ചെയ്ത നിമിഷങ്ങൾ. നമ്മൾ ചെയ്യുന്നതിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട് നമ്മൾക്ക് പുതിയ പുതിയ ജോലികൾ നല്കി വീണ്ടും വീണ്ടും അവസരങ്ങൾ സമ്മാനിച്ചവർ അനേകരുണ്ട്. അവരെ എല്ലാം ഞാൻ നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. അധികജോലിഭാരത്താലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണത്താലോ ചെയ്തു കൊടുക്കാൻ കഴിയാതെ പോയവയെ ഓർത്ത് ഞാൻ വേദനിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതും ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതി തന്നെയെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ച് നന്ദി പറയുന്നു.

ജീവിതം ദൈവപരിപാലനയിൽ ഓടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ദൈവം എനിക്കായി കരുതി വച്ചിരുന്ന റിറ്റിയെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇതാണ് പുതിയതും മനോഹരവും ആയ മറ്റൊരു തുടക്കം. ജോലി, DTP Operator ൽ നിന്നും ഡിസൈനർ ആയും, വിഷലൈസർ ആയും, ഒക്കെ കരകയറി ഇന്ന് ഒരു Advertisement Agency യിൽ Art Director ആയി ജോലി ചെയ്യുന്നു. രണ്ട് കുട്ടികൾ, Ethan & Grace. കുട്ടികളെ ബൈബിളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ. ഈശോ കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ ശ്രമം പാഴാവില്ല എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ. അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചതിന്റെ ഭാഗമായി കുട്ടികളെ ബൈബിളിലെ വ്യക്തികളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു ദൃശ്യാവിഷ്കാര ഫോട്ടോ ഷൂട്ട് ചെയ്തു. അതുമല്ല, ഫോട്ടോഗ്രാഫി എന്റെ ഒരു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു Passion ആണ്. ദൈവം സഹായിച്ച് കുട്ടികൾ അത് വളരെ ആസ്വദിച്ചു. നമ്മൾ ഇങ്ങനെ ബിബിളിക്കൽ ആയ എന്തെങ്കിലും ക്രിയേറ്റീവ് കാര്യങ്ങൾ കുട്ടികാൾക്കായി ചെയ്യുകയും അവർ അത് ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമുക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ആത്മസംതൃപ്തി തന്നെയാണ് ലഭിക്കുക.

ഞാൻ ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ പറയും, നിങ്ങൾ എന്ത് പ്രതിസന്ധിയിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, നിങ്ങളുടെ കൈയിലുള്ള ചെറിയ കഴിവുമായി ഇറങ്ങുക ലോകത്തിലേക്ക്, ഈശോയിലേക്ക്...! നിങ്ങളുടെ കഴിവുകളിൽ അൽപമെടുത്ത് ഈശോക്കായി ആത്മാർത്ഥതയോടെ വിനിയോഗിച്ചു നോക്കൂ, അത് പതിന്മടങ്ങായി വർദ്ധിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാവും.

Josemon Vazhayil
belongs to St. Thomas Catholic Church, Vashi. He works as the Art Director at an Ad Agency and is the Designer at Kalyan Lantern.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE AT **www.thekalyanlantern.com**

എല്ലാവരോടും ഒന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ
കല്യാൺ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം അതിന്റെ അന്ത്യോന്മുഖമായ പൂർത്തീകരണത്തിലുള്ള പ്രത്യാശയിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. കുർബ്ബാനയിലെ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്ത്യോന്മുഖമായ ഫലങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. 'നിന്നെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയ എല്ലാവരോടും ഒന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ നവമായ ജീവിതത്തിന്' വേണ്ടിയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. 'നിന്നെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച്' എന്നത് പ്രണാമജപത്തിലെ 'തിരുസ്സന്നിധിയിൽ സംപ്രീതി കണ്ടെത്തിയ നീതിമാന്മാരും വിശുദ്ധരുമായ പിതാക്കന്മാർ' എന്നതിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി കാണാവുന്നതാണ്.

നവമായ ജീവിതത്തിന്

കർത്താവിലൂടെ നമുക്ക് ലഭിച്ച രക്ഷയുടെ പൂർണ്ണത നിത്യജീവിതത്തിലാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുക എന്ന വിശ്വാസം നമ്മൾ കുർബ്ബാനയിൽ ഏറ്റു പറയുന്നു. വി. കുർബ്ബാന കർത്താവിന്റെ അന്ത്യത്താഴത്തിന്റെ ഓർമ്മ എന്നതുപോലെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ വിരുന്നിന്റെ മുന്നാസ്വാദനം കൂടിയാണ്. (വെളി. 19:9). കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ ഇതു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു : "ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഇത് പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ ഞാൻ ഇനി ഇതു ഭക്ഷിക്കയില്ല" (ലൂക്ക. 22:16). സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തുന്നതുവരെയുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ ആത്മീയമായി നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതും വിശ്വാസത്തിൽ ആഴപ്പെടുത്തുന്നതും വി. കുർബ്ബാനയാണ്. നമ്മുടെ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയിൽ പ. ആത്മാവിനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നത്, നമ്മുടെ കുർബ്ബാനയിൽ ഇന്ന് ഇവിടെ ഒരത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കാൻ വേണ്ടി എന്നതിനേക്കാൾ വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരണം വഴി നാളെ നമുക്ക് ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന അന്ത്യോന്മുഖവും നിത്യവുമായ ഫലങ്ങൾക്ക് നമ്മളെ അർത്ഥരാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. പ്രധാനമായും, വി. കുർബ്ബാനസ്വീകരണത്തിന്റെ നിത്യമായ ഫലങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണിത് (CCC. 1405).

യുഗാന്ത്യോന്മുഖം

കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളിലുള്ള നമ്മുടെ ഭാഗഭാഗിത്തം, നിത്യജീവിതത്തിൽ എല്ലാവരോടും കൂടെ നിത്യവിരുന്നിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്തത്തിന് കാരണമായി ഭവിക്കണം. വി. കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കുചേരുന്ന സമൂഹത്തെ സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ അർഹരാക്കണമേ എന്ന അപേക്ഷ കുർബ്ബാനയിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ്. നമ്മുടെ ദൈവാരാധനക്ക് എപ്പോഴും സ്വർഗ്ഗോന്മുഖവും യുഗാന്ത്യോന്മുഖവുമായ ഒരു വശമുണ്ട്. ആ വിശ്വാസത്തിൽ നമ്മെ ആഴപ്പെടുത്തുകയും ഉറപ്പിക്കയുമാണ് ദൈവാരാധനയുടെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് വി. കുർബ്ബാനയെക്കുറിച്ച് തിയഡോർ പറയുന്നത് ഈ ഭൂമിയിൽ ദൈവാരാധനയിൽ പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ നമ്മൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാനുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ മുന്നാസ്വാദനങ്ങളാണ് എന്ന്. അതുകൊണ്ട് ദൈവാരാധനയിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും പ്രാർത്ഥനകൾക്കുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളുടെ അനുസ്മരണമെന്നതുപോലെ വരാനിരിക്കുന്നതിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുഭവം എന്ന മാനവുമുണ്ട്. ചരിത്രപരമായി കഴിഞ്ഞുപോയതും വിശ്വാസപരമായി അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ വരാനുള്ളതും ഇന്നിന്റെ സംഭവമെന്നതുപോലെ ദൈവാരാധനയിൽ സന്നിഹിതമാക്കപ്പെടുകയും അതിൽ നമ്മെ പങ്കുകരാക്കുകയുമാണ്, ദൈവാരാധനയുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ട് വി. കുർബ്ബാന ഒരേ സമയം കർത്താവിന്റെ രക്ഷാകരകർമ്മത്തിന്റെ അനുസ്മരണമാണ്, രണ്ടാമത്തെ ആഗമനത്തിന്റെ ഉറപ്പും മുന്നാസ്വാദനവുമാണ്, ഉത്ഥിതനായ ഈശോയുടെ ഇന്നത്തെ സാന്നിദ്ധ്യാനുഭവവുമാണ്.

പ്രത്യാശയോടെ ജീവിക്കുവാൻ

കുർബ്ബാനയുടെ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന സമൂഹം ഒരേ സമയം വിശ്വാസത്തോടെ ഇന്നലകളുടെ ഓർമ്മ മനസ്സിൽ ഉണർത്തുന്നു, പ്രത്യാശയോടെ നാളെയിലേക്ക് കണ്ണുകളുയർത്തുന്നു, ഇന്നിന്റെ ദൈവിക അനുഭവത്തിൽ വളരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മൂന്നു തലങ്ങളേയും നമ്മുടെ കുർബ്ബാനയിൽ വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. ഒന്നാമതായി ദൈവം നല്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുവാനുള്ള അവസരമാണത്: "അങ്ങ് നല്കിയിട്ടുള്ളതും എന്നാൽ കൃതജ്ഞതപ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയാത്തതുമായ" എന്ന് കുർബ്ബാനയിൽ സങ്കീർത്തനത്തിനുശേഷം കാർമ്മികൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണാം. ഇവിടെ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയിൽ ചൊല്ലുന്നതുപോലെ 'എല്ലാവരോടും ഒന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ നവമായ ജീവിതത്തിലേക്ക്' പ്രത്യാശപൂർവ്വം നോക്കാനുള്ള അവസരമാണത്. അവയെ ഇന്നിന്റെ അനുഭവമാക്കി മാറ്റുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാലാം പ്രണാമജപത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതുപോലെ 'ഇപ്പോൾ തിരുസ്സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ദാസരും.... ഈ രഹസ്യത്തെ സന്തോഷത്തോടെ സ്മരിക്കയും സ്തുതിക്കയും അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നു' എന്നേറ്റു പറയുന്നു. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം അതിന്റെ യുഗാന്ത്യോന്മുഖമായ പൂർത്തീകരണത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ പ്രത്യാശയോടെ ജീവിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് വി. കുർബ്ബാനയാണ്.

തന്മൂലം നമുക്ക് ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം. ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ വി. കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ റൂഹാക്ഷണപ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രധാനമായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. വി. കുർബ്ബാനയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഫലം 'വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ച് പ. ആത്മാവിനാൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുക' എന്നതാണ്. പ. ആത്മാവാകുന്ന ദാനമാണ് നിത്യജീവിതത്തിൽ എല്ലാവരോടുമൊത്തുള്ള നിത്യജീവിതത്തിന് അച്ചാരമായി ദൈവം നമുക്ക് നല്കുന്നത്.

With all those in Heaven

We pray for the new life, in heaven. Our Christian faith is oriented towards its final fulfilment in heaven. The prayer of Epiclesis in our Qurbana is primarily for the eschatological fulfilment of our faith. We pray for "the new life in your heavenly kingdom with all those who found favour in your presence". This can be understood in relation to the prayer in the fourth Gehanta 'the just and holy father who found favour in your presence'.

For the New Life

In the Eucharist we proclaim our faith that the redemption in Christ will have its fulfilment in heaven. The Eucharistic celebration is at the same time the remembrance of the Last Supper and the anticipation of the heavenly banquet (Rev. 19:9). The words of Jesus reminds us of this future fulfilment "I tell you, I shall not eat it again until it is fulfilled in the kingdom of God" (Lk. 22:16). Through out our journey of life towards heaven it is the Eucharist that deepens our faith and strengthens us spiritually. In our Epiclesis we pray to the Holy Spirit not primarily to perform a miracle here and now but rather to make us worthy for the fruits of communion to be realized in the fulness of time. It is a prayer for the eschatological fulfilment of our hope (ccc. 1405).

Eschatological

Our participation in the body and blood of Christ should make us worthy to participate in the eternal life with all those in heaven. This prayer to make us worthy for 'the new life everlasting in heaven' is often repeated in the prayer of our Qurbana. This makes it clear that eschatological dimension is important in our prayer. The primary aim of liturgy is to deepen and strengthen this faith in us. In this perspective Theodore says that what we celebrate through symbols in the liturgy gives us a foretaste of the reality to be fulfilled in heaven. So all the prayers and actions in the liturgy are on the one hand

remembrances of the past event and are reminders of the future fulfilment. The Eucharistic liturgy makes present, through symbolic actions, the effects of the past redemptive actions of Christ and anticipates as foretaste their future fulfilment. Historical past and the mysterious future are made present in the liturgy and the community is enabled to have a share in them. Hence the Qurbana is the memorial of the Paschal Mystery, the celebration of the presence of the risen Lord and the anticipation and pledge of His second coming.

To Live with Hope

The community that participates in the Holy Qurbana, at the same time make a memoriel of the past event in faith, look towards the future in hope and try to grow in the experience of the present. These three dimensions of the Qurbana is clear in the prayers and celebrations. Fist we remember all the favours and blessings given to us. We see in the prayer of the priest, after the psalms "For all the helps and blessings you have bestowed on us and for which we can never be grateful enough". The prayer of Epiclesis as we pray for 'the new life in heavenly kingdom', is a time to look to the future with hope. But we make all these a present experience as we recite in the fourth Gehantha 'we stand in your holy presence and commemorate and celebrate the divine mystery'. It is the Holy Qurbana that helps and strengthens us to live our faith with firm hope until its final fulfilment.

Hence we may conclude that in the Epiclesis we pray primarily that all those who participate in the Holy Qurbana may be worthy to receive the fruits of Holy Communion. The important fruit of our participation in the Holy Qurbana is 'to receive the Eucharist and be sanctified by the Holy Spirit'. It is this gift of the Holy Spirit that God gives us as the pledge of new life with all those in heaven.

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE AT www.thekalyanlantern.com

Stay Home. Stay Safe. Stay Blessed.

Our tiny tots have a special message for all of us. Let us all take heed and listen to them.

Activity: Lockdown Art

It is quite obvious that the COVID-19 lockdown has given us a lot of time to explore the 'artist' inside us. Here is a platform to showcase your art. A faith-related painting, drawing, craftwork, embroidery, any form of art based on the theme. Kindly submit a scanned image or a good quality picture of your artwork along with all the relevant details such as title of the artwork and a brief description about the artwork.

Theme: Faith during COVID-19

Send us your art created during the lockdown to lanternkidsroom@gmail.com The best ones will get featured in the next issue. Please use the following format for sending your entries:

Name:

Catechism Section:

Parish:

Your photograph (optional):

Title of the artwork:

Description of the artwork:

LOCKDOWN TICKLIST

Here are some activities you can do during the lockdown because of the COVID-19 pandemic.Make sure you save a digital memory of your work. Who knows, years later, coming across these memories will be little things that make you smile.You are free to share a collage of your lockdown creativity and fun to us. The best entries will be selected and published in the forthcoming issue of Lantern.

St. Corona

Did you know that there is a St. Corona?

She is NOT the patron Saint of the Covid-19 virus and has no relation with the pandemic or any infectious diseases, till date. She is known to be the patron saint of treasure hunters.

What is her story?

It is believed that Corona was the wife of a Roman soldier. She was a Christian herself, but she kept her faith a secret.

One day, she heard about a soldier, Victor who was cruelly persecuted for proclaiming his Christianity. "I cannot keep quiet anymore", thought Corona. She wanted to do something to help the dying man. She went outside her home, and publicly professed her faith. She screamed, "Yes, I am Christian", and rushed to Victor's side. She knelt next to him and prayed, letting him know, he was not alone.

When the Roman judge got to know about this, he immediately ordered her to be imprisoned, tortured and killed. The 16 year old girl had to go through abusive torment in the worst of its forms for proclaiming her faith.

The word "Corona" means "crown", some believers relate it to as "martyr's crown." St. Corona's feast day, along with St. Victor's, is celebrated on May 14.

Selected entries of Writer Kids

Topic: If you were giving up something for Lent, what would it be? Why would it be difficult for you to give it up? Write about your personal preparation for Easter in 200 words.

Entry 1

THE JOY OF GIVING

Scientists have found that when people donate, it stimulates areas of the brain associated with happiness. They also believe that "giving" releases endorphin, a hormone that boosts happiness and reduces stress.

On my 16th birthday, I chose to donate the money for my birthday dress to the church for a banner "Walk with Jesus on the way". During the Lenten Season, this banner was placed beside the altar. Every time I see the banner, I feel "the joy of giving".

During Lent, I chose to walk my way to the tuition classes, to be able to save Rs. 20, each day. And then, with the money, thus saved, on Sunday

mornings, I bought bread, eggs and milk for a poor family who came to our church asking for help. This tiny gesture of mine brought smiles on their faces. Seeing them smile, I experienced the true joy of giving.

Through our acts of unselfish giving, we attune our consciousness to that of universal abundance. As a 16 year old, I may not be able to do great things for the downtrodden. But I will continue to do such small acts of "giving" with great love.

I want to be the light melting away the darkness.

I want to be the rainbow after the storms in others' lives.

Shanelle Pallikunnath
Confirmation Section,
St.Joseph's Church, Airoli

Entry 2

What did I do this Lent? Was it difficult for me?

After I attended the Holy Mass on Ash Monday, I thought to myself, "What should I do this Lenten Season?" I jotted down what should be the highlights of my Lent 2020:

It should:

-help me.

-be helpful to someone in need.

-be something that I have not done before.

-be special.

-be giving up something that I think I cannot live without.

After a few hours of thinking and reflecting, I came up with my Lenten resolution. I decided I will keep away from my mobile phone and will visit an old age home.

Initially, I was hesitant and felt that I am missing so much from social media. I fasted, prayed and repented, and helped myself to stay away from the phone. That is when I realized, man made technology to control other things and make life easier, not for technology to control over man. I also visited an old age home and spent a great day having a real face to face conversation with people who were really depressed and lonely.

I let the Spirit lead me into an emotional wilderness to wrestle me out from my own temptations, by staying with the Word of God, to sustain me.

Sherin Anthony
Confirmation Section,
Christ the King Church, Bhandup

Entry 3

The no-surfing hours

"What are you doing on my mobile phone?" is a very frequent question asked by my Mom. For this Lenten Season, I also felt, it is time to have a reality check. I have decided that, if I were to give up something for Lent, it would be surfing the social media, especially checking WhatsApp messages and status. I would definitely be tempted to open WhatsApp to find some interesting jokes or status updates or pictures of those I know and of those I don't. I will gradually increase the time span of the "no-surfing" hours in order to discipline myself and overcome my weakness. In this way, I would also be able to focus on my relationship with God.

I pray to the Almighty to help me reconnect with the Lord and walk in the ways led by Him. May I mature and grow stronger in your love, O Lord.

Amen.

Vilina Philip
Pre-Confirmation Section
St. Alphonsa Forane Church, Kalewadi.

Winners of Activity 1: Nehemiah

1. Ann Maria Kuruvilla, St. George Forane, Panvel
2. Immanuel Anthony, St.Thomas, Kalyan west
3. Sherlyn Shaji, Amala Matha, Mulund West
4. Rachel Sabu, St. Thomas Road, Mira Road
5. Thomson Joseph, Sacred Heart, Bhayandar

Winners of Activity 3: Word Search

1. Alan Victor, St. Mary's Church, Bhiwandi
2. Hannah Johnson, St. Thomas, Dapodi, Pune.
3. Albin Girish, St Mary's Chuch, Nashik
4. Joshua Pinto, Immaculate Conception, Dombivli
5. Bethuel Jerald, Carmel Church, Vadgaonsheri

Entry 4

Be Positive

"One thing I would like to give up is playing games in the mobile/laptop. It is very difficult for me to give up video games as it is fun, exciting, challenging and relaxing. But sometimes, I fail to realize that it also has side-effects.

My personal preparation for the Lenten Season would be:

1) Pray daily for the people affected by the Corona Virus.

2) Be positive about everything.

3) Read the Bible every day.

4) Lead the Rosary during family prayer.

5) Help orphans by donating the money saved by avoiding junk food.

6) Confess my sins to the priest.

7) Visit my grandparents and spend quality time with them.

8) Be a role model, by encouraging my friends to reduce their screen time.

9) Reduce expenses by spending less on clothes, sweets etc. during this period.

10)Fasting - I will continue fasting every Friday and would give up eating non-veg during these 50 days.

Also, my experience during the last few years of Lent is that no act of virtue can be great if it is not beneficial to others.

Jordan Meavin Mecheriyal
St. Alphonsa Forane Church, Kalewadi.

Kids' corner, compiled by
Elizabeth Dimal
St. Kuriakose Elias Chavara Church, Kandivli East

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE
AT **www.thekalyanlantern.com**

Question:

Why must we strive for "perfection"?

Answer:

Better than best:

Jesus concludes his Sermon on the Mount with the statement: "Be perfect, therefore, as your heavenly Father is perfect." Further down in the Gospel, He comes across in the rich young man (RYM), a person who seems to desire perfection, but unfortunately, not at the price of giving up his worldly possessions. We must wonder whether the Lord would have asked him to give up something valuable if it were not for giving him something infinitely more valuable in exchange? RYM was already assured of heaven by virtue of adhering to the Commandments, so what was the incentive for him to strive for "perfection"?

Unique White Stone:

We need to grasp that heaven is not a single state in which all saints and angels are equal and all people receive the same reward. It's more complex than that. In his book Eschatology, the future Pope Benedict XVI wrote: "The Scholastics (of old),…drawing, in part, on extremely venerable traditions, spoke of the special 'crowns' of martyrs, virgins, and doctors. Today, we do not use those terms….it is sufficient to know that God gives each and every person his fulfilment in a way peculiar to this or that individual, and that in this way each and all receive to the uttermost" (Eschatology, 236). In the same place, he linked the individual's unique experience of heaven to the passage in Revelation, where Jesus promises to those who remain faithful to the end, "I will give him a white stone, with a new name written on the stone, which no one knows except him who receives it" (Rev. 2:17; see

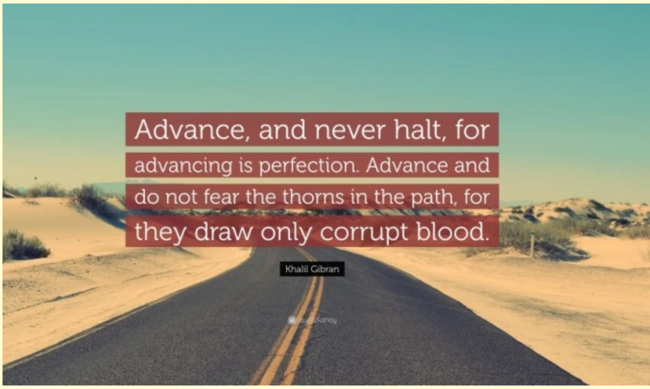

Eschatology, 235). Thus, heaven is experienced differently by individuals, based on what they did in life and how much they have opened themselves to God's love.

Lage raho:

The words of John 14:2 "In my Father's house there are many dwelling places. If it were not so, would I have told you that I go to prepare a place for you?" seem to be hinting at 'customised accommodations'. Likewise, Philippians 2:12, asking each one of us to "work out your own salvation with fear and trembling", dispels all notions of mediocrity or half heartedness. Driving home the point, St. Teresa of Avila tells us: "He who does not advance in the way of perfection falls back, for, love cannot continue in the same degree."

For Team Lantern,
Mr. A.F. Thomas,
St. Thomas Forane Church, Borivli West

TOUCH HERE
TO LIKE, SHARE & COMMENT ON THIS ARTICLE ONLINE
AT **www.thekalyanlantern.com**

Kalyan Mathrusangam

Kalyan Mathrusangam celebrated **WOMEN'S DAY, 2020** at Immaculate Conception Church, Dombivli(E) on 08th Mar, 2020 from 0200pm onwards. The day began with a enriching and educative seminar by Ms. Nisha Jose, a leading columnist and a reputed child psychologist from Kottayam, on **Parenting and the various Challenges faced.**

His Excellency Mar Thomas Elavanal graced the occasion with his esteemed presence. Over 700 mothers from various parishes attended the program. Various cultural programs were presented and the audience was in complete awe!! A selfie corner added beauty and attraction to the whole event. The show ended with sumptuous and filling snacks for all present.

Rev. Fr. Benny Thanninilkumthadathil
Director KMS

TOUCH HERE
TO SEE MORE PICS
AT **www.thekalyanlantern.com**

KARUNYA TRUST

an initiative of Kalyan Diocese

Reaching the unreached

OUR REACH:
MUMBAI, MUMBAI SUBURBS, THANE AND RAIGAD DISTRICTS OF MAHARASHTRA
Updated till: 30th April 2020

REACHING OUT TO:
HOMELESS, SLUM DWELLERS, MIGRANTS AND TRIBAL PEOPLE DURING THIS COVID-19 CRISIS

30958
LUNCH PACKETS

4927
FOOD GRAIN KITS

1000
HAND SANITZERS

100
VOLUNTEERS

10
TELE COUNSELING SERVICES

500
MASK

60
VOLUNTEERS FOR BMC CALL

150
SUPPORT TO HIV PATIENTS

05
COMMUNITY KITCHEN

"Greetings from Karunya Trust!

Trust this letter finds all of you safe and healthy. As the globe is witnessing the detrimental effects of COVID-19 pandemic, our state of Maharashtra being the epicentre in our country is too engulfed with the adversity it has brought on the socio-economic conditions of the people living in the state.

Karunya Trust- the Social Action Department of Diocese of Kalyan has been in the forefront of the COVID-19 Relief Activities from the second week of March as soon as the first case of Coronavirus was reported in the state, to mitigate its adverse effects. Karunya Trust through the support of its Employees, Children Parliament Members and 70 plus Volunteers from the parishes of our diocese has reached out to Homeless, Migrants, Slum Dwellers and Tribal communities living in the districts of Mumbai, Mumbai Suburbs, Thane and Raigad.

During the lockdown period, awareness sessions were conducted in communities, ambulance services were provided for emergency relief care and other essential commodities were supplied to the needy.

Karunya Trust has networked with various stakeholders like MCGM, Police Stations, Reliance Foundation, Parishes in Kalyan Diocese, Taluka offices of Kalyan and Ambernath, Community Kitchens, and other like-minded NGO's to coordinate the COVID-19 relief activities.

"Freely you have received; freely give." (Mathew 10:8)

I seek your blessings and support for the 'Mission to Serve' which Christ has entrusted upon us. Praying and wishing you all a Good Health.

Thanking you,
In the love of Christ Jesus,

Fr. Joby Kurian
Executive Director
Karunya Trust- Kalyan Diocesan Social Action

KARUNYA TRUST

Bishop's House,
B/38, I.I.T. P.O, Powai,
Mumbai – 400076
Ph.: 022 – 2579 8625, 2578 5515
Mob.: +91 84520 81611
www.karunyatrust.com
karunyatrustkalyandiocese

THROUGH YOUR SUPPORT WE CAN REACH OUT TO COVID-19 AFFECTED PEOPLE

JOIN THE CAUSE AND DONATE

ACCOUNT NAME: **KARUNYA TRUST RELIEF FUND**
ACCOUNT NUMBER: **0366053000009877**
IFSC CODE: **SIBL0000366**
ACCOUNT TYPE: **SAVING**
BANK: **SOUTH INDIAN BANK**
BRANCH: **POWAI, MUMBAI**

After making your generous donation please email us your details for generating receipt
(Name, PAN number, Amount Donated, Transaction reference number)
Email: karunyatrustkdsa@gmail.com

Printed and Published by **Fr. SHAPHY MUDAKKALIL** on behalf of **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION,** Printed at **SBM PRINTERS,** C-130, ANSA INDUSTRIAL ESTATE, SAKI VIHAR ROAD, SAKI NAKA, ANDHERI (EAST), MUMBAI 400 072 and Published from **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION,** PLOT NO. B-38, BISHOP'S HOUSE, IIT PO, HANUMAN MANDIR ROAD, POWAI, MUMBAI 400 076. Editor: **Fr. BIJU MANNAMCHERIL Kalyan Lantern Regn. No.: MAHBIL/2015/63218 | Postal Regn. No.: MNE/353/2018-20 | WPP No. MR/Tech/WPP-323/NE/2018 Posted at IIT Post Office, on 5th of every month**